

Obsah

I *Legislatívne akty*

NARIADENIA

- ★ **Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2018/956 z 28. júna 2018 o monitorovaní a nahlasovaní emisií CO₂ a spotreby paliva nových ťažkých úžitkových vozidiel ⁽¹⁾** 1

SMERNICE

- ★ **Smernica Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2018/957 z 28. júna 2018, ktorou sa mení smernica 96/71/ES o vysielaní pracovníkov v rámci poskytovania služieb ⁽¹⁾** 16
- ★ **Smernica Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2018/958 z 28. júna 2018 o teste proporcionality pred prijatím novej regulácie povolání** 25

⁽¹⁾ Text s významom pre EHP

I

(Legislatívne akty)

NARIADENIA

NARIADENIE EURÓPSKEHO PARLAMENTU A RADY (EÚ) 2018/956**z 28. júna 2018****o monitorovaní a nahlasovaní emisií CO₂ a spotreby paliva nových ťažkých úžitkových vozidiel****(Text s významom pre EHP)**

EURÓPSKY PARLAMENT A RADA EURÓPSKEJ ÚNIE,

so zreteľom na Zmluvu o fungovaní Európskej únie, a najmä na jej článok 192 ods. 1,

so zreteľom na návrh Európskej komisie,

po postúpení návrhu legislatívneho aktu národným parlamentom,

so zreteľom na stanovisko Európskeho hospodárskeho a sociálneho výboru ⁽¹⁾,

po porade s Výborom regiónov,

konajúc v súlade s riadnym legislatívnym postupom ⁽²⁾,

keďže:

- (1) V záveroch Európskej rady z 23. a 24. októbra 2014 o rámci politik v oblasti klímy a energetiky na obdobie do roku 2030 sa schválil záväzný cieľ znížiť do roku 2030 emisie skleníkových plynov v celom hospodárstve aspoň o 40 % v porovnaní s rokom 1990, a tento cieľ sa potvrdil aj na zasadnutí Európskej rady 17. – 18. marca 2016.
- (2) V záveroch Európskej rady z 23. – 24. októbra 2014 sa uvádza, že tento cieľ musí Únia dosiahnuť kolektívne nákladovo čo najefektívnejším spôsobom, pričom v porovnaní s rokom 2005 by malo zníženie emisií do roku 2030 dosiahnuť 43 % v sektoroch v rámci systému obchodovania s emisnými kvótami skleníkových plynov v Európskej únii (ďalej len „EU ETS“) a 30 % v sektoroch mimo ETS. V Parížskej dohode ⁽³⁾ sa okrem iného stanovuje dlhodobý cieľ v súlade so zámerom udržať zvýšenie priemernej globálnej teploty výrazne pod 2 °C v porovnaní s predindustriálnou úrovňou a vyvíjať úsilie o to, aby sa toto zvýšenie udržalo na 1,5 °C v porovnaní s predindustriálnou úrovňou. Je potrebné, aby sa na tomto úsilí podieľali všetky členské štáty a aby k zníženiu emisií, na ktorom sa dohodla Európska rada, a naplneniu dlhodobých cieľov Parížskej dohody prispeli všetky sektory hospodárstva vrátane dopravy.
- (3) V dokumente Komisie z roku 2016 s názvom Európska stratégia pre nízkoemisnú mobilitu sa stanovuje ambiciózny cieľ, aby emisie skleníkových plynov z dopravy boli do polovice tohto storočia aspoň o 60 % nižšie než v roku 1990 a aby pevne smerovali k nule.
- (4) V záujme dosiahnutia uvedeného cieľa je vhodné zvážiť viacero rôznych opatrení. Popri stanovení emisných noriem CO₂ pre ťažké úžitkové vozidlá, najmä nákladné vozidlá, autobusy a autokary, by mohli uvedené opatrenia zahŕňať aj iné kroky, ktoré prispievajú k vyššej účinnosti a znižovaniu emisií CO₂ ťažkých úžitkových vozidiel, ako je napríklad optimalizácia zaťaženia, tzv. platooning (jazda v konvojoch), výcvik vodičov, využívanie alternatívnych palív, systémy obnovy vozidlových parkov, pneumatiky s nízkym valivým odporom, znižovanie preťaženia a investície do údržby infraštruktúry.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 81, 2.3.2018, s. 95.

⁽²⁾ Pozícia Európskeho parlamentu z 12. júna 2018 (zatiaľ neuvverejnená v úradnom vestníku) a rozhodnutie Rady z 21. júna 2018.

⁽³⁾ Parížska dohoda (Ú. v. EÚ L 282, 19.10.2016, s. 4).

- (5) Emisie skleníkových plynov z ťažkých úžitkových vozidiel predstavujú v súčasnosti približne štvrtinu emisií z cestnej dopravy v Únii, a ak sa neprijmú žiadne dodatočné opatrenia, očakáva sa, že v období rokov 2010 až 2030 narastú o 10 % a v období rokov 2010 až 2050 o 17 %. S cieľom prispieť k potrebným zníženiam emisií v sektore dopravy je potrebné zaviesť účinné opatrenia na obmedzenie emisií z ťažkých úžitkových vozidiel.
- (6) Komisia vo svojom oznámení z roku 2014 o stratégii znižovania spotreby paliva ťažkých úžitkových vozidiel a emisií CO₂ z ťažkých úžitkových vozidiel uznala, že predpokladom zavedenia takýchto opatrení je regulovaný postup stanovovania emisií CO₂ a spotreby paliva.
- (7) Rámec na stanovenie takéhoto regulovaného postupu poskytuje nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 595/2009⁽¹⁾. Merania vykonané v súlade s uvedeným postupom poskytnú spoľahlivé a porovnateľné údaje o emisiách CO₂ a spotrebe paliva za každé ťažké úžitkové vozidlo, pokiaľ ide o významnú časť vozidlového parku ťažkých úžitkových vozidiel v Únii. K uvedeným informáciám bude mať prístup kupujúci konkrétneho ťažkého úžitkového vozidla a príslušný členský štát evidencie, čím sa čiastočne odstráni nedostatok informácií.
- (8) Dopravné spoločnosti sú vo veľkej miere malými a strednými podnikmi. Okrem toho stále nemajú prístup k štandardizovaným informáciám na hodnotenie technológií palivovej úspornosti alebo na porovnávanie ťažkých úžitkových vozidiel, aby mohli prijímať informované rozhodnutia o nákupe a tým znížiť svoje náklady na palivo, ktoré predstavujú viac ako štvrtinu ich prevádzkových nákladov.
- (9) Informácie o výkone ťažkého úžitkového vozidla, pokiaľ ide o emisie CO₂ a spotrebu paliva, by mali byť verejne dostupné, aby sa všetkým prevádzkovateľom vozidiel umožnilo prijímať informované rozhodnutia pri nákupe a zabezpečiť vysokú úroveň transparentnosti. Všetci výrobcovia ťažkých úžitkových vozidiel budú môcť porovnať výkon svojich vozidiel s výkonom vozidiel iných značiek. Tým sa budú lepšie stimulovať inovácie a podnieti sa rozvoj energeticky účinnejších ťažkých úžitkových vozidiel, čím sa zvýši konkurencieschopnosť. Uvedené informácie budú pre tvorcov politík na úrovni Únie a jednotlivých členských štátov takisto predstavovať spoľahlivý základ na tvorbu politík zameraných na podporu využívania energeticky účinnejších ťažkých úžitkových vozidiel.
- (10) S cieľom získať úplné informácie o zložení vozidlového parku ťažkých úžitkových vozidiel v Únii, jeho vývoji v priebehu času a o možnom vplyve na emisie CO₂ je vhodné, aby príslušné orgány členských štátov monitorovali a nahlasovali Komisii údaje o evidencii všetkých nových ťažkých úžitkových vozidiel a všetkých nových prípojných vozidiel vrátane údajov o hnacích sústavách, ako aj príslušnej karosérii.
- (11) Preto je vhodné, aby výrobcovia ťažkých úžitkových vozidiel monitorovali a nahlasovali Komisii emisie CO₂ a hodnoty spotreby paliva stanovené pre každé nové ťažké úžitkové vozidlo podľa nariadenia Komisie (EÚ) 2017/2400⁽²⁾.
- (12) Dostupnosť údajov o emisiách CO₂ a spotrebe paliva za jednotlivé kategórie ťažkých úžitkových vozidiel závisí od toho, kedy sa na kategórie bude vzťahovať nariadenie (EÚ) 2017/2400. S cieľom zabezpečiť zrozumiteľnosť a právnu istotu, pokiaľ ide o povinnosti výrobcov týkajúce sa monitorovania a nahlasovania, by sa v tomto nariadení mali stanoviť východiskové roky monitorovania a nahlasovania každej kategórie ťažkých úžitkových vozidiel patriacej do rozsahu jeho pôsobnosti. Podľa nariadenia (EÚ) 2017/2400 budú údaje k dispozícii za určité nové ťažké úžitkové vozidlá zaevidované v roku 2019. Výrobcovia by mali mať od uvedeného roku povinnosť monitorovať a nahlasovať technické údaje týkajúce sa uvedených vozidiel. V prípade iných kategórií ťažkých úžitkových vozidiel a skupín ťažkých úžitkových vozidiel sa údaje sprístupnia od neskoršieho dátumu. Mal by sa stanoviť primeraný harmonogram s cieľom určiť východiskové roky monitorovania a nahlasovania údajov za uvedené kategórie vozidiel a skupiny vozidiel. Vzhľadom na technickú náročnosť vypracovania postupov na stanovenie emisií CO₂ a spotreby paliva zostávajúcich kategórií ťažkých úžitkových vozidiel a skupín ťažkých úžitkových vozidiel by sa harmonogram mal stanoviť na sedem rokov od dátumu nadobudnutia účinnosti tohto nariadenia.

⁽¹⁾ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 595/2009 z 18. júna 2009 o typovom schvaľovaní motorových vozidiel a motorov s ohľadom na emisie z ťažkých úžitkových vozidiel (Euro VI) a o prístupe k informáciám o oprave a údržbe vozidiel, a ktorým sa mení a dopĺňa nariadenie (ES) č. 715/2007 a smernica 2007/46/ES a zrušujú smernice 80/1269/EHS, 2005/55/ES a 2005/78/ES (Ú. v. EÚ L 188, 18.7.2009, s. 1).

⁽²⁾ Nariadenie Komisie (EÚ) 2017/2400 z 12. decembra 2017, ktorým sa vykonáva nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 595/2009, pokiaľ ide o určovanie emisií CO₂ a spotreby paliva ťažkých úžitkových vozidiel a ktorým sa mení smernica Európskeho parlamentu a Rady 2007/46/ES a nariadenie Komisie (EÚ) č. 582/2011 (Ú. v. EÚ L 349, 29.12.2017, s. 1).

- (13) Je vo verejnom záujme, aby sa technické údaje, ktoré sú nevyhnutné na stanovenie výkonu ťažkého úžitkového vozidla, pokiaľ ide o emisie CO₂ a spotrebu paliva, aktívne sprístupňovali verejnosti s cieľom zvýšiť transparentnosť špecifikácií ťažkého úžitkového vozidla a jeho súvisiaceho výkonu a posilniť hospodársku súťaž medzi výrobcami. Údaje, ktoré sú citlivé z dôvodu ochrany osobných údajov a spravodlivej hospodárskej súťaže, by sa nemali uverejňovať. Určité údaje týkajúce sa aerodynamického výkonu ťažkých úžitkových vozidiel by sa mali sprístupniť verejnosti vo formáte rozmedzia hodnôt s cieľom zohľadniť aspekty spravodlivej hospodárskej súťaže. Nahlasované údaje by sa mali verejnosti sprístupniť ľahko dostupným spôsobom a zadarmo. Týmto nariadením nie sú dotknuté ďalšie práva verejnosti na prístup k informáciám o životnom prostredí, okrem iného v súlade s nariadením Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1367/2006 ⁽¹⁾.
- (14) Je dôležité, aby systém monitorovania a nahlasovania bol ľahko použiteľný pre všetkých dopravcov bez ohľadu na ich veľkosť a zdroje. Takisto je dôležité, aby Komisia takýto systém aktívne podporovala s cieľom zabezpečiť, aby mal zmysluplný vplyv na toto odvetvie, a zvýšiť informovanosť o dostupnosti nahlásených údajov.
- (15) Analýza vypracovaná Komisiou týkajúca sa údajov, ktoré členské štáty a výrobcovia zaslali za predchádzajúci kalendárny rok, by sa mala verejnosti predložiť takým spôsobom, aby bol jasne viditeľný výkon vozidlového parku ťažkých úžitkových vozidiel Únie a každého členského štátu, ako aj každého výrobcu. Mala by umožniť porovnateľnosť vo vnútri vozidlových parkov a medzi nimi, pokiaľ ide o priemernú spotrebu paliva a emisie CO₂ za každú skupinu ťažkých úžitkových vozidiel podľa účelu použitia.
- (16) Je dôležité, aby hodnoty emisií CO₂ a spotreby paliva, ktoré sa stanovili podľa nariadenia (EÚ) 2017/2400, správne odrážali výkon ťažkých úžitkových vozidiel. V uvedenom nariadení sa preto stanovujú ustanovenia na overovanie a zabezpečenie súladu prevádzky simulačného nástroja, ako aj vlastností príslušných komponentov, samostatných technických jednotiek a systémov, ktoré súvisia s emisiami CO₂ a spotrebou paliva. Uvedený postup overovania by mal zahŕňať kontroly priamo na cestách. V novom rámci typového schvaľovania, ako je stanovený v nariadení Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2018/858 ⁽²⁾, sa poskytujú prostriedky na zabezpečenie toho, aby výrobca v prípade odchýlok prijal nápravné opatrenia a aby v prípade nedodržania súladu Komisia mohla uložiť správne pokuty. V uvedenom novom rámci sa tiež uznáva, že je dôležité, aby tretie strany mohli vykonávať nezávislé kontroly vozidiel a mali prístup k potrebným údajom. Komisia by mala monitorovať výsledky takýchto overovacích kontrol a analýzu takýchto výsledkov by mala zahrnúť do svojej výročnej správy.
- (17) Je dôležité zabezpečiť, aby monitorované a nahlasované údaje boli hodnoverné a spoľahlivé. Komisia by preto mala mať prostriedky na overenie a v prípade potreby opravu konečných údajov. Do požiadaviek na monitorovanie by sa preto mali začleniť aj parametre, ktoré umožnia primerané vysledovanie a overenie údajov.
- (18) Komisia by mala mať možnosť uložiť správnu pokutu, ak zistí, že údaje nahlásené výrobcom sa odchyľujú od údajov zaznamenaných v rámci nariadenia (ES) č. 595/2009, a najmä v súlade s nariadením Komisie (EÚ) č. 582/2011 ⁽³⁾ a nariadením (EÚ) 2017/2400, alebo ak výrobca nedoručí požadované údaje v stanovenej lehote. Uvedené pokuty by mali byť účinné, primerané a odrádzajúce.
- (19) Na základe skúseností získaných pri monitorovaní a nahlasovaní údajov o emisiách CO₂ podľa nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 443/2009 ⁽⁴⁾, pokiaľ ide o nové osobné automobily, a nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 510/2011 ⁽⁵⁾, pokiaľ ide o nové ľahké úžitkové vozidlá, je vhodné zveriť zodpovednosť

⁽¹⁾ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1367/2006 zo 6. septembra 2006 o uplatňovaní ustanovení Aarhuského dohovoru o prístupe k informáciám, účasti verejnosti na rozhodovacom procese a prístupe k spravodlivosti v záležitostiach životného prostredia na inštitúcie a orgány Spoločenstva (Ú. v. EÚ L 264, 25.9.2006, s. 13).

⁽²⁾ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2018/858 z 30. mája 2018 o schvaľovaní motorových vozidiel a ich prípojných vozidiel, ako aj systémov, komponentov a samostatných technických jednotiek určených pre takéto vozidlá a o dohľade nad trhom s nimi, ktorým sa menia nariadenia (ES) č. 715/2007 a (ES) č. 595/2009 a zrušuje smernica 2007/46/ES (Ú. v. EÚ L 151, 14.6.2018, s. 1).

⁽³⁾ Nariadenie Komisie (EÚ) č. 582/2011 z 25. mája 2011, ktorým sa vykonáva, mení a dopĺňa nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 595/2009 vzhľadom na emisie z ťažkých úžitkových vozidiel (Euro VI) a ktorým sa menia a dopĺňajú prílohy I a III k smernici Európskeho parlamentu a Rady 2007/46/ES (Ú. v. EÚ L 167, 25.6.2011, s. 1).

⁽⁴⁾ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 443/2009 z 23. apríla 2009, ktorým sa stanovujú výkonové emisné normy nových osobných automobilov ako súčasť integrovaného prístupu Spoločenstva na zníženie emisií CO₂ z ľahkých úžitkových vozidiel (Ú. v. EÚ L 140, 5.6.2009, s. 1).

⁽⁵⁾ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 510/2011 z 11. mája 2011, ktorým sa stanovujú emisné normy pre nové ľahké úžitkové vozidlá ako súčasť integrovaného prístupu Únie na zníženie emisií CO₂ z ľahkých vozidiel (Ú. v. EÚ L 145, 31.5.2011, s. 1).

za výmenu takýchto údajov s príslušnými orgánmi členských štátov a výrobcami, ako aj za vedenie konečnej databázy v mene Komisie Európskej environmentálnej agentúry. Takisto je vhodné čo najviac zosúladiť postupy monitorovania a nahlasovania v prípade ťažkých úžitkových vozidiel s postupmi, ktoré už existujú v prípade ľahkých úžitkových vozidiel.

- (20) S cieľom zabezpečiť jednotné podmienky vykonávania ustanovení tohto nariadenia o overovaní a oprave monitorovaných údajov by sa mali Komisii udeliť vykonávacie právomoci. Uvedené právomoci by sa mali vykonávať v súlade s nariadením Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 182/2011 ⁽¹⁾.
- (21) S cieľom zabezpečiť, aby požiadavky týkajúce sa údajov a postup monitorovania a nahlasovania zostali v priebehu času relevantné na posudzovanie príspevku vozidlového parku ťažkých úžitkových vozidiel k emisiám CO₂, zabezpečiť dostupnosť údajov o nových a pokročilých technológiách na znižovanie emisií CO₂ a o výsledkoch overovacích kontrol na ceste a zabezpečiť, aby rozpätia týkajúce sa hodnoty odporu vzduchu boli aj naďalej relevantné na informačné účely a na účely porovnania, ako aj s cieľom doplniť ustanovenia o správnych pokutách by sa mala na Komisiu delegovať právomoc prijímať akty v súlade s článkom 290 Zmluvy o fungovaní Európskej únie, pokiaľ ide o doplnenie východiskových rokov monitorovania a nahlasovania príslušných kategórií ťažkých úžitkových vozidiel, zmenu požiadaviek týkajúcich sa údajov a postupu monitorovania a nahlasovania stanoveného v prílohách k tomuto nariadeniu, upresnenie údajov, ktoré majú nahlasovať členské štáty v súvislosti s monitorovaním výsledkov overovacích kontrol na ceste, zmenu rozpätí týkajúcich sa hodnoty odporu vzduchu a vymedzenie kritérií, výpočet a metódu výberu správnych pokút uložených výrobcom. Je osobitne dôležité, aby Komisia počas prípravných prác uskutočnila príslušné konzultácie, a to aj na úrovni odborníkov, a aby tieto konzultácie vykonávala v súlade so zásadami stanovenými v Medziinštitucionálnej dohode z 13. apríla 2016 o lepšej tvorbe práva ⁽²⁾. Predovšetkým v záujme rovnakého zastúpenia pri príprave delegovaných aktov sa všetky dokumenty doručujú Európskemu parlamentu a Rade v rovnakom čase ako odborníkom z členských štátov a odborníci Európskeho parlamentu a Rady majú systematicky prístup na zasadnutia skupín odborníkov Komisie, ktoré sa zaoberajú prípravou delegovaných aktov.
- (22) Keďže cieľ tohto nariadenia, a to monitorovanie a nahlasovanie emisií CO₂ a spotreby paliva nových ťažkých úžitkových vozidiel v Únii, nie je možné dostatočne dosiahnuť na úrovni členských štátov, ale z dôvodu jeho rozsahu a dôsledkov ho možno lepšie dosiahnuť na úrovni Únie, môže Únia prijať opatrenia v súlade so zásadou subsidiarity podľa článku 5 Zmluvy o Európskej únii. V súlade so zásadou proporcionality podľa uvedeného článku toto nariadenie neprekračuje rámec nevyhnutný na dosiahnutie tohto cieľa,

PRIJALI TOTO NARIADENIE:

Článok 1

Predmet úpravy

V tomto nariadení sa stanovujú požiadavky na monitorovanie a nahlasovanie emisií CO₂ a spotreby paliva nových ťažkých úžitkových vozidiel evidovaných v Únii.

Článok 2

Rozsah pôsobnosti

Toto nariadenie sa vzťahuje na monitorovanie a nahlasovanie údajov o nových ťažkých úžitkových vozidlách, ktoré vykonávajú členské štáty a výrobcovia ťažkých úžitkových vozidiel.

Vzťahuje sa na tieto kategórie vozidiel:

- a) vozidlá kategórií M₁, M₂, N₁ a N_{2s} referenčnou hmotnosťou viac než 2 610 kg, ktoré nepatria do rozsahu pôsobnosti nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 715/2007 ⁽³⁾, a na všetky vozidlá kategórií M₃ a N₃;
- b) vozidlá kategórií O₃ a O₄.

Na účely tohto nariadenia sa uvedené vozidlá označujú ako ťažké úžitkové vozidlá.

⁽¹⁾ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 182/2011 zo 16. februára 2011, ktorým sa ustanovujú pravidlá a všeobecné zásady mechanizmu, na základe ktorého členské štáty kontrolujú vykonávanie vykonávacích právomocí Komisie (Ú. v. EÚ L 55, 28.2.2011, s. 13).

⁽²⁾ Ú. v. EÚ L 123, 12.5.2016, s. 1.

⁽³⁾ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 715/2007 z 20. júna 2007 o typovom schvaľovaní motorových vozidiel so zreteľom na emisie ľahkých osobných a úžitkových vozidiel (Euro 5 a Euro 6) a o prístupe k informáciám o opravách a údržbe vozidiel (Ú. v. EÚ L 171, 29.6.2007, s. 1).

Článok 3

Vymedzenia pojmov

Na účely tohto nariadenia sa uplatňujú vymedzenia pojmov stanovené v smernici Európskeho parlamentu a Rady 2007/46/ES ⁽¹⁾ a nariadení (ES) č. 595/2009.

Článok 4

Monitorovanie a nahlasovanie členskými štátmi

1. Od 1. januára 2019 a za každý nasledujúci kalendárny rok členské štáty monitorujú údaje upresnené v prílohe I časti A týkajúce sa nových ťažkých úžitkových vozidiel evidovaných prvýkrát v Únii.

Do 28. februára každého roku, začínajúc v roku 2020, príslušné orgány členských štátov nahlásia uvedené údaje Komisii v súlade s postupom nahlasovania uvedeným v prílohe II.

Údaje o nových ťažkých úžitkových vozidlách, ktoré boli už predtým zaevidované mimo Únie, sa nemonitorujú ani nenahlasujú, s výnimkou prípadov, ak sa toto zaevidovanie uskutočnilo menej než tri mesiace pred zaevidovaním v Únii.

2. Príslušnými orgánmi zodpovednými za monitorovanie a nahlasovanie údajov v súlade s týmto nariadením sú orgány určené členskými štátmi v súlade s článkom 8 ods. 7 nariadenia (ES) č. 443/2009.

Článok 5

Monitorovanie a nahlasovanie výrobcami

1. Od východiskových rokov uvedených v prílohe I časti B bode 1 monitorujú výrobcovia ťažkých úžitkových vozidiel každý kalendárny rok údaje upresnené v prílohe I časti B bode 2 za každé nové ťažké úžitkové vozidlo.

Do 28. februára každého roku, od východiskových rokov uvedených v prílohe I časti B bode 1 nahlasujú výrobcovia ťažkých úžitkových vozidiel Komisii v súlade s postupom nahlasovania uvedeným v prílohe II uvedené údaje za každé nové ťažké úžitkové vozidlo s dátumom simulácie, ktorý patrí do predchádzajúceho kalendárneho roku.

Dátum simulácie je dátum nahlásený v súlade s údajovým záznamom 71 v prílohe I časti B bode 2.

2. Každý výrobca určí kontaktné miesto na účely nahlasovania údajov v súlade s týmto nariadením.

Článok 6

Centrálny register údajov o ťažkých úžitkových vozidlách

1. Komisia vedie centrálny register údajov o ťažkých úžitkových vozidlách (ďalej len „register“) nahlásených v súlade s článkami 4 a 5.

Register je verejne dostupný s výnimkou údajového záznamu a) uvedeného v prílohe I časti A a údajových záznamov 1, 24, 25, 32, 33, 39 a 40 uvedených v prílohe I časti B bode 2. Pokiaľ ide o údajový záznam 23 uvedený v prílohe I časti B bode 2, hodnota sa sprístupní verejnosti vo formáte rozpätia podľa prílohy I časti C.

2. Register spravuje Európska environmentálna agentúra v mene Komisie.

Článok 7

Monitorovanie výsledkov overovacích kontrol na ceste

1. Pokiaľ je to možné, Komisia monitoruje výsledky kontrol na ceste vykonávané v rámci nariadenia (ES) č. 595/2009 s cieľom overiť emisie CO₂ a spotrebu paliva nových ťažkých úžitkových vozidiel.

2. Komisia je splnomocnená prijímať delegované akty v súlade s článkom 13 s cieľom doplniť toto nariadenie upresnením údajov, ktoré majú príslušné orgány členských štátov nahlasovať na účely odseku 1 tohto článku.

⁽¹⁾ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2007/46/ES z 5. septembra 2007, ktorou sa zriaďuje rámec pre typové schválenie motorových vozidiel a ich prípojných vozidiel, systémov, komponentov a samostatných technických jednotiek určených pre tieto vozidlá (Rámcová smernica) (Ú. v. EÚ L 263, 9.10.2007, s. 1).

Článok 8

Kvalita údajov

1. Príslušné orgány a výrobcovia zodpovedajú za správnosť a kvalitu údajov, ktoré nahlasujú podľa článkov 4 a 5. Komisiu bezodkladne informujú o všetkých zistených chybách v nahlásených údajoch.
2. Komisia vykonáva vlastné overenie kvality údajov nahlásených podľa článkov 4 a 5.
3. Ak je Komisia informovaná o chybách v údajoch alebo na základe vlastného overenia odhalí nezrovnalosti v súboroch údajov, v prípade potreby prijme opatrenia potrebné na opravu údajov zverejnených v registri uvedenom v článku 6.
4. Komisia môže prostredníctvom vykonávacích aktov stanoviť opatrenia na overenie a opravu podľa odsekov 2 a 3 tohto článku. Uvedené vykonávacie akty sa prijímú v súlade s postupom preskúmania uvedeného v článku 12.

Článok 9

Správne pokuty

1. Komisia môže ukladať správnu pokutu v každom z nasledujúcich prípadov:
 - a) ak zistí, že údaje nahlásené výrobcom podľa článku 5 tohto nariadenia sa odchyľujú od údajov vyplývajúcich z dokumentácie výrobcu alebo osvedčenia o typovom schválení motora vydaného podľa rámca nariadenia (ES) č. 595/2009 a odchýlka je úmyselná alebo je výsledkom hrubej nedbanlivosti;
 - b) ak sa údaje nepredložili v lehote podľa článku 5 ods. 1 a meškanie nemožno náležite zdôvodniť.

Komisia na účely overenia údajov uvedených v písmene a) konzultuje s príslušnými schvaľovacími orgánmi.

Správne pokuty musia byť účinné, primerané a odrádzajúce a nesmú prekročiť 30 000 EUR za ťažké úžitkové vozidlo, ktorého sa týka odchýlka alebo neskoré predloženie údajov, ako sa uvádza v písmenách a) a b).

2. Komisia na základe zásad uvedených v odseku 3 tohto článku prijme delegované akty v súlade s článkom 13 s cieľom doplniť toto nariadenie stanovením postupu, metód výpočtu a výberu správnych pokút podľa odseku 1 tohto článku.
3. Delegované akty uvedené v odseku 2 musia rešpektovať tieto zásady:
 - a) postup stanovený Komisiou rešpektuje právo na dobrú správu vecí verejných, a to najmä právo na vypočutie a právo na prístup k spisu a zároveň rešpektuje legitímne záujmy dôvernosti a obchodného tajomstva;
 - b) Komisia sa pri výpočte primeranej správnej pokuty riadi zásadami účinnosti, proporcionality a odrádzania a v príslušných prípadoch berie do úvahy závažnosť a následky odchýlky alebo oneskorenia, počet ťažkých úžitkových vozidiel, ktorých sa týkajú odlišné alebo oneskorené údaje, konanie výrobcu v dobrej viere, stupeň starostlivosti a spolupráce výrobcu, opakovanie, frekvenciu alebo trvanie odchýlky alebo oneskorenia, ako aj predchádzajúce sankcie, ktoré boli tomu istému výrobcovi uložené;
 - c) správne pokuty sa vyberajú bez zbytočného odkladu prostredníctvom stanovenia lehôt pre platby a prípadne vrátane možnosti rozdelenia platieb na viaceré splátky a fázy.
4. Sumy správnych pokút sa považujú za príjem do všeobecného rozpočtu Únie.

Článok 10

Správa

1. Komisia do 31. októbra každého roku uverejní výročnú správu spolu so svojou analýzou údajov zaslaných členskými štátmi a výrobcami za predchádzajúci kalendárny rok.

2. V analýze sa uvedie minimálne výkon vozidlového parku ťažkých úžitkových vozidiel Únie a každého členského štátu, ako aj každého výrobcu, pokiaľ ide o priemernú spotrebu paliva a emisie CO₂ za každú skupinu ťažkých úžitkových vozidiel podľa účelu použitia, zaťaženia a kombinácie paliva. Zohľadnia sa v nej aj údaje o využívaní nových a pokročilých technológií na znižovanie emisií CO₂, ako aj alternatívnych hnacích sústav, ak sú takéto údaje k dispozícii. Okrem toho zahŕňa, pokiaľ možno, aj analýzu výsledkov overovacích kontrol na ceste, ktoré sa monitorujú v súlade s článkom 7.

3. Komisia vypracuje analýzu s podporou Európskej environmentálnej agentúry.

Článok 11

Zmena príloh

1. Komisia je splnomocnená prijímať delegované akty v súlade s článkom 13 s cieľom zmeniť prílohy na účely:
 - a) aktualizácie alebo úpravy požiadaviek týkajúcich sa údajov, ktoré sa uvádzajú v prílohe I častiach A a B, ak sa to považuje za potrebné na zabezpečenie podrobnej analýzy v súlade s článkom 10;
 - b) doplnenia východiskových rokov v prílohe I časti B bode 1;
 - c) aktualizácie alebo úpravy rozpätí stanovených v prílohe I časti C, aby sa zohľadnili zmeny v dizajne ťažkých úžitkových vozidiel a zabezpečilo sa, že rozpätia budú aj naďalej relevantné na informačné účely a na účely porovnávania;
 - d) úpravy postupu monitorovania a nahlasovania, ktorý je uvedený v prílohe II, aby sa zohľadnili skúsenosti získané pri uplatňovaní tohto nariadenia.
2. Delegované akty uvedené v odseku 1 písm. b) sa prijímajú do 30. júla 2025.

Článok 12

Postup výboru

1. Komisii pomáha Výbor pre zmenu klímy zriadený nariadením Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 525/2013 ⁽¹⁾. Uvedený výbor je výborom v zmysle nariadenia (EÚ) č. 182/2011.
2. Ak sa odkazuje na tento odsek, uplatňuje sa článok 5 nariadenia (EÚ) č. 182/2011.

Článok 13

Vykonávanie delegovania právomoci

1. Komisii sa udeľuje právomoc prijímať delegované akty za podmienok stanovených v tomto článku.
2. Právomoc prijímať delegované akty uvedené v článku 7 ods. 2, článku 9 ods. 2 a článku 11 ods. 1 sa Komisii udeľuje na obdobie siedmich rokov od 29. júla 2018. Komisia vypracuje správu týkajúcu sa delegovania právomoci najneskôr deväť mesiacov pred uplynutím tohto sedemročného obdobia. Delegovanie právomoci sa automaticky predlžuje o rovnako dlhé obdobia, pokiaľ Európsky parlament alebo Rada nevznesú voči takémuto predĺženiu námietku najneskôr tri mesiace pred koncom každého obdobia.
3. Delegovanie právomoci uvedené v článku 7 ods. 2, článku 9 ods. 2 a článku 11 ods. 1 môže Európsky parlament alebo Rada kedykoľvek odvolať. Rozhodnutím o odvolaní sa ukončuje delegovanie právomoci, ktoré sa v ňom uvádza. Rozhodnutie nadobúda účinnosť dňom nasledujúcim po jeho uverejnení v *Úradnom vestníku Európskej únie* alebo k neskoršiemu dátumu, ktorý je v ňom určený. Nie je ním dotknutá platnosť delegovaných aktov, ktoré už nadobudli účinnosť.
4. Komisia pred prijatím delegovaného aktu konzultuje s odborníkmi určenými jednotlivými členskými štátmi v súlade so zásadami stanovenými v Medziinštitucionálnej dohode z 13. apríla 2016 o lepšej tvorbe práva.
5. Komisia oznamuje delegovaný akt hneď po jeho prijatí súčasne Európskemu parlamentu a Rade.

⁽¹⁾ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 525/2013 z 21. mája 2013 o mechanizme monitorovania a nahlasovania emisií skleníkových plynov a nahlasovania ďalších informácií na úrovni členských štátov a Únie relevantných z hľadiska zmeny klímy a o zrušení rozhodnutia č. 280/2004/ES (Ú. v. EÚ L 165, 18.6.2013, s. 13).

6. Delegovaný akt prijatý podľa článku 7 ods. 2, článku 9 ods. 2 a článku 11 ods. 1 nadobudne účinnosť, len ak Európsky parlament alebo Rada voči nemu nevzniesli námietku v lehote dvoch mesiacov odo dňa oznámenia uvedeného aktu Európskemu parlamentu a Rade alebo ak pred uplynutím uvedenej lehoty Európsky parlament a Rada informovali Komisiu o svojom rozhodnutí nevzniesť námietku. Na podnet Európskeho parlamentu alebo Rady sa táto lehota predĺži o dva mesiace.

Článok 14

Nadobudnutie účinnosti

Toto nariadenie nadobúda účinnosť dvadsiatym dňom po jeho uverejnení v *Úradnom vestníku Európskej únie*.

Toto nariadenie je záväzné v celom rozsahu a priamo uplatniteľné vo všetkých členských štátoch.

V Bruseli 28. júna 2018

Za Európsky parlament

predseda

A. TAJANI

Za Radu

predsedníčka

L. PAVLOVA

PRÍLOHA I

Pravidlá o údajoch, ktoré sa majú monitorovať a nahlasovať

ČASŤ A: ÚDAJE, KTORÉ MAJÚ MONITOROVAŤ A NAHLASOVAŤ ČLENSKÉ ŠTÁTY

- a) identifikačné čísla všetkých nových ťažkých úžitkových vozidiel podľa článku 2 druhého odseku písm. a) a b), ktoré sú zaevidované na území členského štátu,
- b) názov výrobcu,
- c) značka (obchodný názov výrobcu),
- d) kód karosérie uvedený v položke 38 osvedčenia o zhode, ak je k dispozícii,
- e) v prípade ťažkých úžitkových vozidiel uvedených v článku 2 druhom odseku písm. a) informácie o pohonnej jednotke uvedené v položkách 23, 23.1 a 26 osvedčenia o zhode.

ČASŤ B: ÚDAJE, KTORÉ MAJÚ MONITOROVAŤ A NAHLASOVAŤ VÝROBCOVIA ŤAŽKÝCH ÚŽITKOVÝCH VOZIDIEL

1. Východiskové roky monitorovania a nahlasovania údajov za kategórie ťažkých úžitkových vozidiel uvedené v článku 2 druhom odseku písm. a) a b):

Kategória ťažkých úžitkových vozidiel	Skupina vozidiel v rámci kategórie vozidiel (ako sa uvádza v prílohe I k nariadeniu (EÚ) 2017/2400)	Východiskový rok Monitorovanie	Východiskový rok Nahlasovanie
N ₁	—	—	—
N ₂	1 a 2	2020	2021
N ₃	3	2020	2021
	4, 5, 9 a 10	2019	2020
	11, 12 a 16	2020	2021
M ₁	—	—	—
M ₂	—	—	—
M ₃	—	—	—
O ₃	—	—	—
O ₄	—	—	—

2. Údaje, ktoré sa majú monitorovať a nahlasovať

Počet	Parametre monitorovania	Zdroj: príloha IV časť I k nariadeniu (EÚ) 2017/2400, pokiaľ sa neuvádza inak	Opis
1	Identifikačné číslo vozidla (VIN)	1.1.3	Identifikácia vozidla a komponentov
2	Certifikačné číslo motora	1.2.2	
3	Certifikačné číslo CdxA ⁽¹⁾ (v prípade potreby)	1.8.3	
4	Certifikačné číslo prevodovky	1.3.2	
5	Certifikačné číslo nápravy	1.6.2	
6	Certifikačné číslo pneumatiky, náprava 1	1.9.2	
7	Certifikačné číslo pneumatiky, náprava 2	1.9.6	
8	Certifikačné číslo pneumatiky, náprava 3	1.9.10	
9	Certifikačné číslo pneumatiky, náprava 4	1.9.14	

Počet	Parametre monitorovania	Zdroj: príloha IV časť I k nariadeniu (EÚ) 2017/2400, pokiaľ sa neuvádza inak	Opis
10	Kategória vozidla ($N_1, N_2, N_3, M_1, M_2, M_3$)	1.1.4	Klasifikácia vozidla
11	Konfigurácia náprav	1.1.5	
12	Maximálna celková hmotnosť vozidla (t)	1.1.6	
13	Skupina vozidiel	1.1.7	
14	Názov a adresa výrobcu	1.1.1	Špecifikácia vozidla a podvozku
15	Značka (obchodný názov výrobcu)	1.1.7 Príloha IV časť II k nariadeniu (EÚ) 2017/2400	
16	Upravená skutočná hmotnosť prázdneho vozidla bez naloženia (kg)	1.1.8	
17	Menovitý výkon motora (kW)	1.2.3	Hlavné špecifikácie motora
18	Voľnobežné otáčky motora (1/min)	1.2.4	
19	Menovité otáčky motora (1/min)	1.2.5	
20	Objem motora (ltr)	1.2.6	
21	Typ referenčného paliva motora (motorová nafta/LPG/CNG...)	1.2.7	
22	Možnosť osvedčovania použitá pri tvorbe C _d x _A (štandardné hodnoty/meranie)	1.8.2	Aerodynamika
23	Hodnota C _d x _A (hodnota odporu vzduchu)	1.8.4	
24	Názov a adresa výrobcu prevodovky	—	Hlavné špecifikácie prevodovky
25	Značka (obchodný názov výrobcu prevodovky)	—	
26	Možnosť certifikácie použitá na generovanie máp strán pre simulačný nástroj (možnosť 1/možnosť 2/možnosť 3/štandardné hodnoty)	1.3.3	
27	Typ prevodovky (SMT ⁽²⁾ , AMT ⁽³⁾ , APT ⁽⁴⁾ -S ⁽⁵⁾ , APT-P ⁽⁶⁾)	1.3.4	
28	Počet prevodových stupňov	1.3.5	
29	Koncový prevodový pomer	1.3.6	
30	Typ odľahčovacej brzdy	1.3.7	
31	Vývodový hriadeľ (áno/nie)	1.3.8	
32	Názov a adresa výrobcu náprav	—	Hlavné špecifikácie náprav
33	Značka (obchodný názov výrobcu náprav)	—	
34	Možnosť certifikácie použitá na generovanie máp strán pre simulačný nástroj (štandardné hodnoty/meranie)	1.7.3	
35	Typ nápravy (napr. štandardná náprava s jedným pohonom)	1.7.4	
36	Nápravový pomer	1.7.5	

Počet	Parametre monitorovania	Zdroj: príloha IV časť I k nariadeniu (EÚ) 2017/2400, pokiaľ sa neuvádza inak	Opis
37	Možnosť certifikácie použitá na generovanie máp strán pre simulačný nástroj (štandardné hodnoty/meranie)	1.6.3	Špecifikácie uhlového prevodu
38	Pomer uhlového prevodu	1.6.4	
39	Názov a adresa výrobcu pneumatík	—	Hlavné špecifikácie pneumatík
40	Značka (obchodný názov výrobcu pneumatík)	—	
41	Rozmer pneumatiky, náprava 1	1.9.1	
42	Špecifický koeficient valivého odporu (RRC) všetkých pneumatík na náprave 1	1.9.3	
43	Rozmer pneumatiky náprava 2	1.9.4	
44	Zdvojené pneumatiky (áno/nie) náprava 2	1.9.5	
45	Špecifický koeficient valivého odporu všetkých pneumatík na náprave 2	1.9.7	
46	Rozmer pneumatiky náprava 3	1.9.8	
47	Zdvojené pneumatiky (áno/nie) náprava 3	1.9.9	
48	Špecifický koeficient valivého odporu všetkých pneumatík na náprave 3	1.9.11	
49	Rozmer pneumatiky náprava 4	1.9.12	
50	Zdvojené pneumatiky (áno/nie) náprava 4	1.9.13	
51	Špecifický koeficient valivého odporu všetkých pneumatík na náprave 4	1.9.15	
52	Technológia chladiaceho ventilátora motora	1.10.1	
53	Technológia čerpadla riadenia	1.10.2	
54	Technológia elektrického systému	1.10.3	
55	Technológia pneumatického systému	1.10.4	
56	Účel použitia [preprava na dlhé vzdialenosti, preprava na dlhé vzdialenosti (EMS (?)), regionálna, regionálna (EMS), mestská, komunálne služby, výstavba]	2.1.1	Parametre simulácie (pre každú kombináciu účelu použitia/zaťaženia/paliva)
57	Zaťaženie (ako je vymedzené v simulačnom nástroji) (kg)	2.1.2	
58	Typ paliva (motorová nafta/benzín/LPG/CNG/...)	2.1.3	
59	Celková hmotnosť vozidla v simulácii (kg)	2.1.4	
60	Priemerná rýchlosť (km/h)	2.2.1	Jazdný výkon vozidla (pre každú kombináciu účelu použitia/zaťaženia/paliva)
61	Minimálna okamžitá rýchlosť (km/h)	2.2.2	
62	Maximálna okamžitá rýchlosť (km/h)	2.2.3	
63	Maximálne brzdné spomalenie (m/s ²)	2.2.4	
64	Maximálne zrýchlenie (m/s ²)	2.2.5	
65	Percento plného zaťaženia v čase jazdy	2.2.6	

Počet	Parametre monitorovania	Zdroj: príloha IV časť I k nariadeniu (EÚ) 2017/2400, pokiaľ sa neuvádza inak	Opis
66	Celkový počet prevodových stupňov	2.2.7	
67	Celková prejdená vzdialenosť (km)	2.2.8	
68	Emisie CO ₂ (vyjadrené v g/km, g/t-km, g/p-km, g/m ³ -km)	2.3.13 – 2.3.16	Emisie CO ₂ a spotreba paliva (pre každú kombináciu účelu použitia/zaťaženia/paliva)
69	Spotreba paliva (vyjadrená v g/km, g/t-km, g/p-km, g/m ³ -km, l/100km, l/t-km, l/p-km, l/m ³ -km, MJ/km, MJ/t-km, MJ/p-km, MJ/m ³ -km)	2.3.1 – 2.3.12	
70	Verzia simulačného nástroja (X.X.X.)	3.1.1	Softvér a informácie pre používateľa
71	Dátum a čas simulácie	3.1.2	
72	Číslo licencie pre prevádzku simulačného nástroja	—	
73	Hodnota hash výsledku simulačného nástroja	3.1.4	
74	Pokročilé technológie na znižovanie emisií CO ₂	—	Technológie na znižovanie emisií CO ₂ vozidiel
75	Hmotnostné emisie CO ₂ motora počas skúšky WHTC ⁽⁸⁾ (g/kWh)	Bod 1.4.2 dodatku k doplnku 5 alebo bod 1.4.2 dodatku k doplnku 7 k prílohe I k nariadeniu (EÚ) č. 582/2011, podľa toho, čo je uplatniteľné	Emisie CO ₂ motora a špecifická spotreba paliva
76	Spotreba paliva motora počas skúšky WHTC (g/kWh)	Bod 1.4.2 dodatku k doplnku 5 alebo bod 1.4.2 dodatku k doplnku 7 k prílohe I k nariadeniu (EÚ) č. 582/2011, podľa toho, čo je uplatniteľné	
77	Hmotnostné emisie CO ₂ motora počas skúšky WHSC ⁽⁹⁾ (g/kWh)	Bod 1.4.1 dodatku k doplnku 5 alebo bod 1.4.1 dodatku k doplnku 7 k prílohe I k nariadeniu (EÚ) č. 582/2011, podľa toho, čo je uplatniteľné	
78	Spotreba paliva motora počas skúšky WHSC (g/kWh)	Bod 1.4.1 dodatku k doplnku 5 alebo bod 1.4.1 dodatku k doplnku 7 k prílohe I k nariadeniu Koisie (EÚ) č. 582/2011, podľa toho, čo je uplatniteľné	

⁽¹⁾ Odpor vzduchu.

⁽²⁾ Synchronizovaná manuálna prevodovka.

⁽³⁾ Automatizovaná manuálna prevodovka alebo automatická prevodovka s mechanickým trením.

⁽⁴⁾ Automatická prevodovka s preradením bez poklesu výkonu.

⁽⁵⁾ „Prípád S“ znamená sériové usporiadanie meniča točivého momentu a pripojených mechanických súčastí prevodovky.

⁽⁶⁾ „Prípád P“ znamená paralelné usporiadanie meniča točivého momentu a pripojených mechanických súčastí prevodovky (napr. montáže rozdeľovačov výkonu).

⁽⁷⁾ Európsky modulárny systém (EMS) v súlade so smernicou Rady 96/53/ES z 25. júla 1996, ktorou sa v spoločenstve stanovujú najväčšie prípustné rozmery niektorých vozidiel vo vnútroštátnej a medzinárodnej cestnej doprave a maximálna povolená hmotnosť v medzinárodnej cestnej doprave (Ú. v. ES L 235, 17.9.1996, s. 59).

⁽⁸⁾ Celosvetový harmonizovaný cyklus v nestálom stave.

⁽⁹⁾ Celosvetový harmonizovaný cyklus v stálom stave.

ČASŤ C: ROZPÄTIA HODNOTY ODPORU VZDUCHU (CDxA) NA ÚČELY UVEREJNENIA V SÚLADE S ČLÁNKOM 6

Na účely zverejnenia hodnoty CdxA uvedenej v údajovom zázname 23 v súlade s článkom 6 Komisia používa rozpätia vymedzené v nasledovnej tabuľke, v ktorej sa uvádza zodpovedajúce rozpätie pre každú hodnotu CdxA:

Rozpätie	Hodnota CdxA [m ²]	
	Min CdxA (CdxA ≥ min CdxA)	Max CdxA (CdxA < MaxCdxA)
A1	0,00	3,00
A2	3,00	3,15
A3	3,15	3,31
A4	3,31	3,48
A5	3,48	3,65
A6	3,65	3,83
A7	3,83	4,02
A8	4,02	4,22
A9	4,22	4,43
A10	4,43	4,65
A11	4,65	4,88
A12	4,88	5,12
A13	5,12	5,38
A14	5,38	5,65
A15	5,65	5,93
A16	5,93	6,23
A17	6,23	6,54
A18	6,54	6,87
A19	6,87	7,21
A20	7,21	7,57
A21	7,57	7,95
A22	7,95	8,35
A23	8,35	8,77
A24	8,77	9,21

PRÍLOHA II

Nahlasovanie a správa údajov

1. NAHLASOVANIE ČLENSKÝMI ŠTÁTMI

- 1.1. Údaje uvedené v prílohe I časti A odošle v súlade s článkom 4 kontaktné miesto príslušného orgánu prostredníctvom elektronického prenosu údajov do centrálného archívu údajov, ktorý spravuje Európska environmentálna agentúra (ďalej len „agentúra“).

Kontaktné miesto oznámi Komisii a agentúre odoslanie údajov e-mailom na tieto adresy:

EC-CO2-HDV-IMPLEMENTATION@ec.europa.eu

a

HDV-monitoring@eea.europa.eu

2. NAHLASOVANIE VÝROBCAMI

- 2.1. Výrobcovia oznámia Komisii bezodkladne, najneskôr však do 31. decembra 2018, tieto informácie:

- a) názov výrobcu uvedený v osvedčení o zhode alebo v osvedčení o schválení jednotlivého vozidla,
- b) svetový kód výrobcu (kód WMI) podľa vymedzenia v nariadení Komisie (EÚ) č. 19/2011⁽¹⁾, ktorý sa má použiť v identifikačnom čísle vozidla nových ťažkých úžitkových vozidiel uvádzaných na trh,
- c) kontaktné miesto zodpovedné za nahranie údajov do archívu obchodných údajov agentúry.

Bezodkladne informujú Komisiu o akýchkoľvek zmenách týchto informácií.

Oznámenia sa odosielaajú na adresy uvedené v bode 1.1.

- 2.2. Noví výrobcovia vstupujúci na trh bezodkladne poskytnú Komisii informácie uvedené v bode 2.1.

- 2.3. Kontaktné miesto výrobcu odošle v súlade s článkom 5 ods. 1 údaje uvedené v prílohe I časti B bode 2 prostredníctvom elektronického prenosu údajov do archívu obchodných údajov, ktorý spravuje agentúra.

Kontaktné miesto oznámi Komisii a agentúre odoslanie údajov e-mailom na adresy uvedené v bode 1.1.

3. SPRACÚVANIE ÚDAJOV

- 3.1. Agentúra spracuje údaje odoslané v súlade s bodmi 1.1 a 2.3 a zaznamená spracované údaje v registri.
- 3.2. Údaje týkajúce sa ťažkých úžitkových vozidiel zaevidovaných v predchádzajúcom kalendárnom roku a zaznamenaných v registri sa počínajúc rokom 2020 zverejnia každý rok do 31. októbra s výnimkou údajových záznamov uvedených v článku 6 ods. 1

⁽¹⁾ Nariadenie Komisie (EÚ) č. 19/2011 z 11. januára 2011 týkajúce sa požiadaviek na typové schválenie povinného štítku výrobcu a identifikačného čísla motorových vozidiel a ich prípojných vozidiel, ktorým sa vykonáva nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 661/2009 o požiadavkách na typové schválenie motorových vozidiel, ich prípojných vozidiel a systémov, komponentov a samostatných technických jednotiek určených pre tieto vozidlá z hľadiska všeobecnej bezpečnosti (Ú. v. EÚ L 8, 12.1.2011, s. 1).

- 3.3. Ak príslušný orgán alebo výrobcovia zistia, že predložené údaje obsahujú chyby, oznámia to bezodkladne Komisii a agentúre tak, že do centrálného archívu údajov alebo archívu obchodných údajov odošlú správu s oznámením o chybe, ako aj prostredníctvom e-mailu, ktorý odošlú na adresy uvedené v bode 1.1.
 - 3.4. Komisia s podporou agentúry overí oznámené chyby a v prípade potreby údaje v registri opraví.
 - 3.5. Komisia s podporou agentúry v dostatočnom predstihu pred uplynutím lehôt na odoslanie údajov sprístupní dostupné elektronické formáty na odosielanie údajov podľa bodov 1.1 a 2.3.
-

SMERNICE

SMERNICA EURÓPSKEHO PARLAMENTU A RADY (EÚ) 2018/957

z 28. júna 2018,

ktorou sa mení smernica 96/71/ES o vysielaní pracovníkov v rámci poskytovania služieb

(Text s významom pre EHP)

EURÓPSKY PARLAMENT A RADA EURÓPSKEJ ÚNIE,

so zreteľom na Zmluvu o fungovaní Európskej únie, a najmä na jej článok 53 ods. 1 a článok 62,

so zreteľom na návrh Európskej komisie,

po postúpení návrhu legislatívneho aktu národným parlamentom,

so zreteľom na stanovisko Európskeho hospodárskeho a sociálneho výboru ⁽¹⁾,

so zreteľom na stanovisko Výboru regiónov ⁽²⁾,

konajúc v súlade s riadnym legislatívnym postupom ⁽³⁾,

keďže:

- (1) Sloboda pohybu pracovníkov, sloboda usadiť sa a sloboda poskytovať služby sú základné zásady vnútorného trhu zakotvené v Zmluve o fungovaní Európskej únie (ZFEÚ). Vykonávanie a presadzovanie týchto zásad Únia naďalej rozvíja a cieľom je zaručiť rovnaké podmienky pre podniky a dodržiavanie práv pracovníkov.
- (2) Sloboda poskytovať služby zahŕňa právo podnikov poskytovať služby na území iného členského štátu a dočasne vyslať svojich vlastných pracovníkov na územie takého členského štátu na uvedený účel. V súlade s článkom 56 ZFEÚ sú zakázané obmedzenia slobody poskytovať služby v rámci Únie vo vzťahu k štátnym príslušníkom členských štátov, ktorí sú usadení v inom členskom štáte ako členskom štáte osoby, pre ktorú sú služby určené.
- (3) Podľa článku 3 Zmluvy o Európskej únii má Únia podporovať sociálnu spravodlivosť a ochranu. Podľa článku 9 ZFEÚ má Únia pri vymedzovaní a uskutočňovaní svojich politík a činností prihliadať na požiadavky spojené s podporou vysokej úrovne zamestnanosti, zárukou primeranej sociálnej ochrany, bojom proti sociálnemu vylúčeniu a s vysokou úrovňou vzdelávania, odbornej prípravy a ochrany ľudského zdravia.
- (4) Viac ako 20 rokov po prijatí smernice Európskeho parlamentu a Rady 96/71/ES ⁽⁴⁾ sa ukázalo, že je potrebné posúdiť, či stále zabezpečuje správnu rovnováhu medzi potrebou podporiť slobodu poskytovať služby a zabezpečiť rovnaké podmienky na jednej strane a potrebou chrániť práva vyslaných pracovníkov na strane druhej. Na zabezpečenie jednotného uplatňovania pravidiel a skutočného sociálneho zblížovania by sa popri revízii smernice 96/71/ES mala prioritou klásť aj na vykonávanie a presadzovanie smernice Európskeho parlamentu a Rady 2014/67/EÚ ⁽⁵⁾.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 75, 10.3.2017, s. 81.

⁽²⁾ Ú. v. EÚ C 185, 9.6.2017, s. 75.

⁽³⁾ Pozícia Európskeho parlamentu z 29. mája 2018 (zatiaľ neuvverejnená v úradnom vestníku) a rozhodnutie Rady z 21. júna 2018.

⁽⁴⁾ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 96/71/ES zo 16. decembra 1996 o vysielaní pracovníkov v rámci poskytovania služieb (Ú. v. ES L 18, 21.1.1997, s. 1).

⁽⁵⁾ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2014/67/EÚ z 15. mája 2014 o presadzovaní smernice 96/71/ES o vysielaní pracovníkov v rámci poskytovania služieb, ktorou sa mení nariadenie (EÚ) č. 1024/2012 o administratívnej spolupráci prostredníctvom informačného systému o vnútornom trhu („nariadenie o IMI“) (Ú. v. EÚ L 159, 28.5.2014, s. 11).

- (5) Mimoriadne dôležité sú dostatočné a presné štatistické údaje týkajúce sa vyslaných pracovníkov, najmä pokiaľ ide o počet vyslaných pracovníkov v konkrétnych sektoroch zamestnanosti a podľa jednotlivých členských štátov. Členské štáty a Komisia by mali tieto údaje zhromažďovať a monitorovať.
- (6) Zásada rovnakého zaobchádzania a zákaz akejkoľvek diskriminácie na základe štátnej príslušnosti boli zakotvené v práve Únie už zakladajúcimi zmluvami. Zásada rovnakej mzdy sa vykonáva pomocou sekundárneho práva nielen medzi ženami a mužmi, ale aj medzi pracovníkmi so zmluvami na dobu určitú a porovnateľnými stálymi pracovníkmi, medzi pracovníkmi na kratší pracovný čas a pracovníkmi na plný pracovný čas a medzi dočasnými agentúrnymi pracovníkmi a porovnateľnými pracovníkmi užívateľského podniku. Uvedené zásady zahŕňajú zákaz akýchkoľvek opatrení, ktoré by boli priamo alebo nepriamo diskriminačné na základe štátnej príslušnosti. Pri uplatňovaní uvedených zásad sa má zohľadňovať príslušná judikatúra Súdneho dvora Európskej únie.
- (7) Príslušné orgány a subjekty v súlade s vnútroštátnym právom a/alebo praxou by mali byť schopné overiť, či podmienky ubytovania pre vyslaných pracovníkov, ktoré je priamo alebo nepriamo poskytované zamestnávateľom, sú v súlade s vnútroštátnymi pravidlami v členskom štáte, na ktorého územie sú pracovníci vyslaní (hostiteľský členský štát), ktoré sa tiež uplatňujú na vyslaných pracovníkov.
- (8) Vyslaným pracovníkom, ktorí sú dočasne vyslaní zo svojho obvyklého miesta výkonu práce v hostiteľskom členskom štáte na iné miesto výkonu práce, by sa mali zaplatiť aspoň také isté prídavky alebo náhrady nákladov na cestovanie, stravovanie a ubytovanie pre pracovníkov mimo domova z pracovných dôvodov, ako platia pre miestnych pracovníkov v tomto členskom štáte. To isté pravidlo by sa malo uplatňovať aj v prípade nákladov vzniknutých vyslaným pracovníkom, od ktorých sa požaduje, aby cestovali do svojho obvyklého miesta výkonu práce a zo svojho obvyklého miesta výkonu práce v hostiteľskom členskom štáte. Malo by sa vyhnúť dvojitému preplateniu výdavkov na cestovanie, ubytovanie a stravu.
- (9) Vysielanie pracovníkov je dočasnej povahy. Vyslaní pracovníci sa zvyčajne vracajú do členského štátu, z ktorého boli vyslaní, po ukončení práce, pre ktorú boli vyslaní. Avšak vzhľadom na dlhé trvanie niektorých prípadov vyslania a so zreteľom na väzbu medzi trhom práce hostiteľského členského štátu a pracovníkmi vyslanými na takéto dlhé obdobia, ak vyslanie trvá dlhšie ako 12 mesiacov, hostiteľské členské štáty by mali zabezpečiť, aby podniky vysielajúce pracovníkov na ich územie zaručili uvedeným pracovníkom dodatočný súbor pracovných podmienok, ktoré sú povinne uplatniteľné na pracovníkov v členskom štáte, v ktorom sa práca vykonáva. Toto obdobie by sa malo predĺžiť, ak poskytovateľ služieb podá oznámenie obsahujúce odôvodnenie.
- (10) Zabezpečenie väčšej ochrany pracovníkov je nevyhnutné na zaručenie slobody poskytovať služby spravodlivým spôsobom, a to v krátkodobom aj dlhodobom horizonte, najmä tým, že sa zabráni zneužívaniu práv zaručených zmluvami. Pravidlá, ktorými sa zaručuje takáto ochrana pracovníkov, však nemôžu mať vplyv na právo podnikov vysielajúcich pracovníkov na územie iného členského štátu odvolávať sa na slobodu poskytovať služby ani v prípadoch, keď vyslanie trvá dlhšie ako 12 mesiacov, alebo prípadne dlhšie ako 18 mesiacov. Akékoľvek ustanovenie uplatniteľné na vyslaných pracovníkov v súvislosti s vyslaním presahujúcim obdobie 12 mesiacov alebo prípadne presahujúcim obdobie 18 mesiacov preto musí byť v súlade s touto slobodou. Podľa ustálenej judikatúry sú obmedzenia slobody poskytovať služby prípustné len vtedy, ak sú opodstatnené na základe závažných dôvodov vo verejnom záujme a ak sú primerané a nevyhnutné.
- (11) Ak vyslanie trvá dlhšie ako 12 mesiacov, alebo prípadne dlhšie ako 18 mesiacov, dodatočný súbor pracovných podmienok, ktoré má zaručiť podnik vysielajúci pracovníkov na územie iného členského štátu, by sa mal vzťahovať aj na pracovníkov, ktorí sú vyslaní s cieľom nahradiť iných vyslaných pracovníkov vykonávajúcich tú istú úlohu na tom istom mieste, aby sa zabezpečilo, že tieto náhrady sa nezneužijú na obchádzanie inak platných pravidiel.
- (12) V smernici Európskeho parlamentu a Rady 2008/104/ES ⁽¹⁾ sa vyjadruje zásada, že základné pracovné podmienky a podmienky zamestnávania, ktoré sa vzťahujú na dočasných agentúrnych pracovníkov, by mali byť minimálne také, aké by sa na takýchto pracovníkov vzťahovali, ak by ich na také isté pracovné miesto prijal užívateľský podnik. Táto zásada by sa mala uplatňovať aj na dočasných agentúrnych pracovníkov vyslaných na územie iného členského štátu. Ak sa uplatní táto zásada, užívateľský podnik by mal informovať agentúru dočasného zamestnávania o pracovných podmienkach a odmeňovaní, ktoré uplatňuje na svojich pracovníkov. Členské štáty sa môžu za určitých podmienok odchýliť od zásady rovnakého zaobchádzania a zásady rovnakej mzdy podľa článku 5 ods. 2 a 3 smernice 2008/104/ES. Ak sa takéto odchýlenie uplatní, agentúra dočasného zamestnávania nepotrebuje žiadne informácie o pracovných podmienkach užívateľského podniku a požiadavka na poskytnutie informácií by sa preto nemala uplatňovať.

⁽¹⁾ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2008/104/ES z 19. novembra 2008 o dočasnej agentúrnej práci (Ú. v. EÚ L 327, 5.12.2008, s. 9).

- (13) Zo skúseností vyplýva, že pracovníci, ktorí boli prenajatí dočasným zamestnávateľom alebo sprostredkovateľskou agentúrou užívateľskému podniku, sa niekedy v rámci nadnárodného poskytovania služieb vysielajú na územie iného členského štátu. Mala by sa zabezpečiť ochrana týchto pracovníkov. Členské štáty by mali zabezpečiť, aby užívateľský podnik informoval dočasného zamestnávateľa alebo sprostredkovateľskú agentúru o vyslaných pracovníkoch, ktorí dočasne pracujú na území iného členského štátu ako je členský štát, v ktorom bežne pracujú pre dočasného zamestnávateľa alebo sprostredkovateľskú agentúru alebo pre užívateľský podnik, aby mohol zamestnávateľ primerane uplatniť pracovné podmienky, ktoré sú výhodnejšie pre daného vyslaného pracovníka.
- (14) Touto smernicou, rovnako ako smernicou 96/71/ES by nemalo byť dotknuté uplatňovanie nariadení Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 883/2004 ⁽¹⁾ a (ES) č. 987/2009 ⁽²⁾.
- (15) Z dôvodu vysoko mobilného charakteru práce v medzinárodnej cestnej doprave vyvoláva vykonávanie tejto smernice v uvedenom odvetví určité právne otázky a ťažkosti, ktoré sa majú v rámci balíka v oblasti mobility riešiť prostredníctvom osobitných pravidiel pre cestnú dopravu, ktorými sa posilní aj boj proti podvodom a zneužívaniu.
- (16) Na skutočne integrovanom a konkurenčnom vnútornom trhu podniky súťažia na základe faktorov, ako sú produktivita, efektívnosť a úroveň vzdelania a zručností pracovnej sily, ako aj kvalita ich tovaru a služieb a miera ich inovácie.
- (17) Je v kompetencii členských štátov stanovovať pravidlá o odmeňovaní v súlade s vnútroštátnym právom a/alebo praxou. Stanovenie miezd patrí do výlučnej právomoci členských štátov a sociálnych partnerov. Osobitná pozornosť by sa mala venovať tomu, aby sa neoslabovali vnútroštátne systémy stanovovania miezd alebo sloboda zúčastnených strán.
- (18) Pri porovnaní odmeny vyplatené vyslanému pracovníkovi a odmeny splatnej v súlade s vnútroštátnym právom a/alebo praxou hostiteľského členského štátu by sa mala zohľadniť hrubá výška odmeny. Mala by sa porovnať celková hrubá výška odmeny, a nie jednotlivé zložky odmeňovania, ktoré sa stali povinnými, ako sa stanovuje v tejto smernici. S cieľom zabezpečiť transparentnosť a pomôcť príslušným orgánom a subjektom pri vykonávaní overení a kontrol je však potrebné, aby sa mohli zložky odmeňovania určiť dostatočne podrobne podľa vnútroštátneho práva a/alebo praxe členského štátu, z ktorého bol pracovník vyslaný. Pokiaľ sa prídavky, ktoré sa špecificky vzťahujú na vysielanie, netýkajú skutočne vynaložených nákladov spojených s vyslaním, ako sú cestovné náklady, stravné a ubytovacie náklady, mali by sa považovať za súčasť odmeny a mali by sa zohľadniť na účely porovnania celkovej hrubej výšky odmeny.
- (19) Prídavky, ktoré sa špecificky vzťahujú na vysielanie, často slúžia na viaceré účely. Pokiaľ je ich účelom náhrada nákladov vynaložených v súvislosti s vyslaním, ako sú napríklad cestovné náklady, stravné a ubytovacie náklady, nemali by sa považovať za súčasť odmeny. Je na členských štátoch, aby v súlade so svojim vnútroštátnym právom a/alebo praxou stanovili pravidlá týkajúce sa náhrady takýchto nákladov. Zamestnávateľ by mal nahradiť takéto náklady vyslaných pracovníkov v súlade s vnútroštátnym právom a/alebo praxou, ktoré sa vzťahujú na pracovno-právny vzťah.
- (20) Vzhľadom na význam prídavkov, ktoré sa špecificky vzťahujú na vysielanie, by sa malo vyhnúť neistote, pokiaľ ide o to, ktoré zložky takýchto prídavkov sa priradujú k náhrade nákladov spojených s vyslaním. Celý prídavok by sa mal považovať za vyplatený ako náhrada nákladov, pokiaľ nie je v pracovných podmienkach vyplývajúcich zo zákonov, iných právnych predpisov alebo správnych opatrení, kolektívnych zmlúv, arbitrážnych nálezov alebo zmluvných dojednaní, ktoré sa vzťahujú na zamestnanecký vzťah, určené, ktoré zložky prídavku sa priradujú na náhradu nákladov spojených s vyslaním a ktoré sú časťou odmeny.
- (21) Zložky odmeňovania a iné pracovné podmienky v zmysle vnútroštátneho práva alebo kolektívnych zmlúv uvedených v tejto smernici by mali byť jasné a transparentné pre všetky podniky a vyslaných pracovníkov. Keďže transparentnosť informácií a prístup k nim majú zásadný význam pre právnu istotu a presadzovanie práva, je s ohľadom na článok 5 smernice 2014/67/EÚ odôvodnené rozšíriť povinnosť členských štátov uverejňovať pracovné podmienky na jednotnej oficiálnej vnútroštátnej webovej stránke o zložky odmeňovania, ktoré sa stali povinnými, ako aj o dodatočný súbor pracovných podmienok uplatniteľných na vyslania presahujúce 12 mesiacov alebo prípadne presahujúce 18 mesiacov podľa tejto smernice. Každý členský štát by mal zabezpečiť, aby informácie poskytované na jednotnej oficiálnej vnútroštátnej webovej stránke boli presné a pravidelne aktualizované.

⁽¹⁾ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 883/2004 z 29. apríla 2004 o koordinácii systémov sociálneho zabezpečenia (Ú. v. EÚ L 166, 30.4.2004, s. 1).

⁽²⁾ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 987/2009 zo 16. septembra 2009, ktorým sa stanovuje postup vykonávania nariadenia (ES) č. 883/2004 o koordinácii systémov sociálneho zabezpečenia (Ú. v. EÚ L 284, 30.10.2009, s. 1).

Akékoľvek sankcie uložené podniku za nedodržanie pracovných podmienok, ktoré sa majú zabezpečiť pre vyslaných pracovníkov, by mali byť primerané a určenie sankcií by malo najmä zohľadňovať, či informácie o pracovných podmienkach uverejnené na jednotnej oficiálnej vnútroštátnej webovej stránke boli poskytnuté v súlade s článkom 5 smernice 2014/67/EÚ a pri rešpektovaní autonómie sociálnych partnerov.

- (22) Smernica 2014/67/EÚ stanovuje niekoľko ustanovení na zabezpečenie toho, aby sa presadzovali pravidlá o vysielaní pracovníkov a aby ich dodržiavali všetky podniky. V článku 4 uvedenej smernice sa stanovujú skutkové okolnosti, ktoré možno zohľadniť pri celkovom posúdení konkrétnych situácií s cieľom identifikovať prípady skutočného vyslania a predchádzať zneužívaniu a obchádzaniu pravidiel.
- (23) Zamestnávateľia by pred začiatkom vyslania mali prijať vhodné opatrenia, aby pracovníkovi poskytl v súvislosti s vyslaním dôležité informácie o pracovných podmienkach v súlade so smernicou Rady 91/533/EHS ⁽¹⁾.
- (24) Touto smernicou sa v súvislosti so slobodou poskytovať služby a ochranou vyslaných pracovníkov zavádza vyvážený rámec, ktorý je nediskriminačný, transparentný a primeraný, pričom súčasne rešpektuje rôznorodosť vnútroštátnych pracovnoprávných vzťahov. Táto smernica nebráni uplatňovaniu pracovných podmienok, ktoré sú výhodnejšie pre vyslaných pracovníkov.
- (25) S cieľom bojovať proti zneužívaniu v prípadoch zadania zákazky subdodávateľovi a v záujme ochrany práv vyslaných pracovníkov by členské štáty mali prijať primerané opatrenia v súlade s článkom 12 smernice 2014/67/EÚ s cieľom zabezpečiť subdodávateľskú zodpovednosť.
- (26) S cieľom zabezpečiť správne uplatňovanie smernice 96/71/ES by sa mala posilniť koordinácia medzi príslušnými orgánmi a/alebo subjektmi členských štátov a spolupráca na úrovni Únie v oblasti boja proti podvodom v súvislosti s vysielaním pracovníkov.
- (27) V kontexte boja proti podvodom súvisiacim s vysielaním pracovníkov by sa európska platforma na posilnenie spolupráce pri riešení problému nedeklarovanej práce (ďalej len „platforma“) zriadená rozhodnutím Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2016/344 ⁽²⁾ mala v súlade so svojim mandátom zúčastňovať na monitorovaní a hodnotení prípadov podvodov, mala by zlepšovať vykonávanie a účinnosť administratívnej spolupráce medzi členskými štátmi, rozvíjať mechanizmy varovania a podporovať posilnenú administratívnu spoluprácu a výmenu informácií medzi príslušnými orgánmi alebo subjektmi. Platforma by pri tom mala úzko spolupracovať s Výborom odborníkov pre vysielanie pracovníkov zriadeným rozhodnutím Komisie 2009/17/ES ⁽³⁾.
- (28) Nadnárodný charakter určitých situácií podvodov alebo zneužívania súvisiacich s vysielaním pracovníkov odôvodňuje konkrétne opatrenia zamerané na posilnenie nadnárodného rozmeru inšpekcí, vyšetrovaní a výmeny informácií medzi príslušnými orgánmi alebo subjektmi dotknutých členských štátov. Na tento účel by v rámci administratívnej spolupráce stanovenej v smerniciach 96/71/ES a 2014/67/EÚ, najmä v článku 7 ods. 4 smernice 2014/67/EÚ, mali príslušné orgány alebo subjekty mať prostriedky potrebné na upozornenie na takéto situácie a výmenu informácií s cieľom predchádzať a bojovať proti podvodom a zneužívaniu.
- (29) V súlade so spoločným politickým vyhlásením členských štátov a Komisie z 28. septembra 2011 o vysvetľujúcich dokumentoch ⁽⁴⁾ sa členské štáty zaviazali, že v odôvodnených prípadoch k svojim oznámeniam o transpozíčných opatreniach pripoja jeden alebo viacero dokumentov vysvetľujúcich vzťah medzi prvkami smernice a zodpovedajúcimi časťami vnútroštátnych transpozíčných nástrojov. V súvislosti s touto smernicou sa zákonodarca domnieva, že zasielanie takýchto dokumentov je odôvodnené.

⁽¹⁾ Smernica Rady 91/533/EHS zo 14. októbra 1991 o povinnosti zamestnávateľa informovať zamestnancov o podmienkach vzťahujúcich sa na zmluvu alebo na pracovno-právny vzťah (Ú. v. ES L 288, 18.10.1991, s. 32).

⁽²⁾ Rozhodnutie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2016/344 z 9. marca 2016 o zriadení európskej platformy na posilnenie spolupráce pri riešení problému nedeklarovanej práce (Ú. v. EÚ L 65, 11.3.2016, s. 12).

⁽³⁾ Rozhodnutie Komisie 2009/17/ES z 19. decembra 2008, ktorým sa zriaďuje Výbor odborníkov pre vysielanie pracovníkov (Ú. v. EÚ L 8, 13.1.2009, s. 26).

⁽⁴⁾ Ú. v. EÚ C 369, 17.12.2011, s. 14.

(30) Smernica 96/71/ES by sa mala zodpovedajúcim spôsobom zmeniť,

PRIJALI TÚTO SMERNICU:

Článok 1

Zmeny smernice 96/71/ES

Smernica 96/71/ES sa mení takto:

1. Článok 1 sa mení takto:

- a) nadpis sa nahrádza textom „Predmet a rozsah pôsobnosti“;
- b) vkladajú sa tieto odseky:

„1. Touto smernicou sa zabezpečuje ochrana vyslaných pracovníkov počas ich vyslania v súvislosti so slobodou poskytovať služby stanovením záväzných ustanovení týkajúcich sa pracovných podmienok a ochrany zdravia a bezpečnosti pracovníkov, ktoré sa musia dodržiavať.

-1a. Touto smernicou sa nijakým spôsobom neovplyvňuje výkon základných práv uznaných v členských štátoch a na úrovni Únie vrátane práva na štrajk alebo slobody štrajkovať alebo prijímať iné opatrenia patriace do rozsahu pôsobnosti osobitných systémov pracovnoprávných vzťahov v členských štátoch v súlade s vnútroštátnym právom a/alebo praxou. Touto smernicou tiež nie je dotknuté právo vyjednávať, uzatvárať a presadzovať kolektívne zmluvy alebo právo na kolektívne akcie v súlade s vnútroštátnym právom a/alebo praxou.“;

c) odsek 3 sa mení takto:

i) písmeno c) sa nahrádza takto:

„c) prenájom pracovníkov zo strany dočasného zamestnávateľa alebo sprostredkovateľskej agentúry užívateľskému podniku zriadenému alebo činnému na území členského štátu, za predpokladu, že medzi dočasným zamestnávateľom alebo sprostredkovateľskou agentúrou, a pracovníkom existuje počas doby vyslania pracovnoprávny vzťah.“;

ii) dopĺňajú sa tieto pododseky:

„Ak má pracovník, ktorý bol prenajatý dočasným zamestnávateľom alebo sprostredkovateľskou agentúrou užívateľskému podniku uvedenému v písmene c), vykonávať prácu v rámci nadnárodného poskytovania služieb v zmysle písmena a), b) alebo c) užívateľským podnikom na území iného členského štátu, než kde pracovník bežne pracuje pre dočasného zamestnávateľa alebo sprostredkovateľskú agentúru alebo užívateľský podnik, pracovník sa považuje za vyslaného na územie daného členského štátu dočasným zamestnávateľom alebo sprostredkovateľskou agentúrou, s ktorými je pracovník v pracovnoprávnom vzťahu. Dočasný zamestnávateľ alebo sprostredkovateľská agentúra sa považuje za podnik uvedený v odseku 1 a je v plnom súlade s príslušnými ustanoveniami tejto smernice a smernice Európskeho parlamentu a Rady 2014/67/EÚ (*).

Užívateľský podnik informuje dočasného zamestnávateľa alebo sprostredkovateľskú agentúru, z ktorých bol pracovník prenajatý, v dostatočnom predstihu pred začatím výkonu práce, ako sa uvádza v druhom pododseku.

(*) Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2014/67/EÚ z 15. mája 2014 o presadzovaní smernice 96/71/ES o vysielaní pracovníkov v rámci poskytovania služieb, ktorou sa mení nariadenie (EÚ) č. 1024/2012 o administratívnej spolupráci prostredníctvom informačného systému o vnútornom trhu („nariadenie o IMI“) (Ú. v. EÚ L 159, 28.5.2014, s. 11).“;

2. Článok 3 sa mení takto:

a) odsek 1 sa nahrádza takto:

„1. Členské štáty zabezpečia bez ohľadu na to, ktorý právny poriadok sa uplatňuje na pracovnoprávny vzťah, aby podniky uvedené v článku 1 ods. 1 zaručili na základe rovnakého zaobchádzania pracovníkom, ktorí sú vyslaní na ich územie, pracovné podmienky vzťahujúce sa na tieto oblasti, ktoré sú v členskom štáte výkonu práce stanovené:

— v zákonoch, iných právnych predpisoch alebo správnych opatreniach, a/alebo

- v kolektívnych zmluvách alebo v arbitrážnych nálezoch, ktoré boli vyhlásené za všeobecne uplatniteľné alebo sa inak uplatňujú v súlade s odsekom 8:
- a) maximálna dĺžka pracovného času a minimálna doba odpočinku,
 - b) minimálna ročná dĺžka platenej dovolenky,
 - c) odmeňovanie vrátane sadzby za nadčasy; toto sa nevzťahuje na zamestnanecké systémy doplnkového dôchodkového poistenia,
 - d) podmienky prenajímania pracovníkov, najmä dodanie pracovníkov dočasnými zamestnávateľmi,
 - e) zdravie, bezpečnosť a hygiena pri práci,
 - f) ochranné opatrenia, pokiaľ ide o pracovné podmienky tehotných žien alebo žien, ktoré nedávno porodili, detí a mladistvých,
 - g) rovnaké zaobchádzanie s mužmi a ženami a iné protidiskriminačné ustanovenia,
 - h) podmienky ubytovania pracovníkov, ktoré zamestnávateľ poskytuje pracovníkom, ktorí sú mimo svojho obvyklého miesta výkonu práce,
 - i) prídavky alebo náhrada cestovných nákladov, stravných a ubytovacích nákladov pre pracovníkov mimo domova z pracovných dôvodov.

Písmeno i) sa uplatňuje výlučne na cestovné náklady, stravné a ubytovacie náklady, ktoré vynakladajú vyslaní pracovníci vtedy, keď sa od nich požaduje, aby cestovali do svojho obvyklého miesta výkonu práce a zo svojho obvyklého miesta výkonu práce v členskom štáte, na ktorého územie boli vyslaní, alebo keď sú ich zamestnávateľom dočasne vyslaní z uvedeného obvyklého miesta výkonu práce na iné miesto výkonu práce.

Na účely tejto smernice sa pojem „odmeňovanie“ vymedzuje vnútroštátnym právom a/alebo praxou členského štátu, na ktorého územie je pracovník vyslaný, a zahŕňa všetky zložky odmeňovania, ktoré sa stali povinnými podľa vnútroštátnych zákonov, iných právnych predpisov alebo správnych opatrení, alebo podľa kolektívnych zmlúv alebo arbitrážnych nálezov, ktoré boli v tomto členskom štáte vyhlásené za všeobecne uplatniteľné alebo sa inak uplatňujú v súlade s odsekom 8.

Bez toho, aby bol dotknutý článok 5 smernice 2014/67/EÚ, členské štáty uverejňujú informácie o pracovných podmienkach v súlade s vnútroštátnym právom a/alebo praxou bez zbytočného odkladu a transparentným spôsobom na jednotnej oficiálnej vnútroštátnej webovej stránke uvedenej v tomto článku vrátane zložiek odmeňovania podľa tretieho pododseku tohto odseku a všetky pracovné podmienky v súlade s odsekom 1a tohto článku.

Členské štáty zabezpečia, aby informácie poskytnuté na jednotnej oficiálnej vnútroštátnej webovej stránke boli presné a aktuálne. Komisia na svojej webovej stránke uverejňuje adresy jednotných oficiálnych vnútroštátnych webových stránok.

Ak v rozpore s článkom 5 smernice 2014/67/EÚ informácie na jednotnej oficiálnej vnútroštátnej webovej stránke neuvádzajú, ktoré pracovné podmienky sa majú uplatniť, táto okolnosť sa zohľadní v súlade s vnútroštátnym právom a/alebo praxou pri určení sankcií v prípade porušenia vnútroštátnych ustanovení prijatých podľa tejto smernice, a to v rozsahu potrebnom na zabezpečenie ich primeranosti.“;

- b) vkladajú sa tieto odseky:

„1a. Ak skutočné trvanie vyslania presahuje 12 mesiacov, členské štáty zabezpečia, aby bez ohľadu na to, ktorý právny poriadok sa uplatňuje na pracovnoprávny vzťah, podniky uvedené v článku 1 ods. 1 zaručili na základe rovnakého zaobchádzania pracovníkom vyslaným na ich územie okrem pracovných podmienok uvedených v odseku 1 tohto článku aj všetky uplatniteľné pracovné podmienky, ktoré sú v členskom štáte výkonu práce stanovené:

— v zákonoch, iných právnych predpisoch alebo správnych opatreniach, a/alebo

— v kolektívnych zmluvách alebo v arbitrážnych nálezoch, ktoré boli vyhlásené za všeobecne uplatniteľné alebo sa inak uplatňujú v súlade s odsekom 8.

Prvý pododsek tohto odseku sa nevzťahuje na tieto záležitosti:

- a) postupy, formality a podmienky uzatvárania a skončenia pracovnoprávneho vzťahu vrátane doložiek o zákaze konkurencie,
- b) zamestnanecké systémy doplnkového dôchodkového poistenia.

Ak poskytovateľ služieb podá oznámenie obsahujúce odôvodnenie, členský štát, v ktorom sa služba poskytuje, predĺži obdobie uvedené v prvom pododseku na 18 mesiacov.

Ak podnik uvedený v článku 1 ods. 1 nahrádza vyslaného pracovníka iným vyslaným pracovníkom vykonávajúcim tú istú úlohu na tom istom mieste, trvanie vyslania je na účely tohto odseku súhrnné trvanie období vyslania dotknutých jednotlivých vyslaných pracovníkov.

Pojem „tá istá úloha na tom istom mieste“ uvedený v štvrtom pododseku tohto odseku sa okrem iného vymedzuje s ohľadom na povahu služby, ktorá sa má poskytnúť, prácu, ktorá sa má vykonať, a adresu/adresy miesta výkonu práce.

1b. Členské štáty stanovujú, že podniky uvedené v článku 1 ods. 3 písm. c) zaručujú vyslaným pracovníkom pracovné podmienky, ktoré sa uplatňujú podľa článku 5 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/104/ES (*) na dočasných agentúrnych pracovníkoch prenajatých agentúrami dočasného zamestnávania zriadenými v členskom štáte, v ktorom sa práca vykonáva.

Užívateľský podnik informuje podniky uvedené v článku 1 ods. 3 písm. c) o pracovných podmienkach, ktoré uplatňuje, pokiaľ ide o pracovné podmienky a odmeňovanie, v rozsahu stanovenom v prvom pododseku tohto odseku.

(*) Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2008/104/ES z 19. novembra 2008 o dočasnej agentúrnej práci (Ú. v. EÚ L 327, 5.12.2008, s. 9).“;

- c) odsek 7 sa nahrádza takto:

„7. Odseky 1 až 6 nebránia uplatneniu pracovných podmienok, ktoré sú výhodnejšie pre pracovníka.

Prídavky, ktoré sa špecificky vzťahujú na vysielanie, sa považujú za súčasť odmeny, pokiaľ sa nevyplácajú ako náhrada skutočne vynaložených nákladov spojených s vyslaním, ako sú cestovné náklady, stravné a ubytovacie náklady. Zamestnávateľ bez toho, aby bol dotknutý odsek 1 prvý pododsek písm. h), nahradí vyslanému pracovníkovi takéto náklady v súlade s vnútroštátnym právom a/alebo praxou, ktoré sa vzťahujú na pracovnoprávny vzťah.

Ak pracovné podmienky uplatniteľné na pracovnoprávny vzťah neurčujú, či a ktoré zložky prídavku, ktorý sa špecificky vzťahuje na vysielanie, sú vyplácané ako náhrada skutočne vynaložených nákladov spojených s vyslaním alebo ktoré sú súčasťou odmeny, potom sa celý prídavok považuje za vyplácaný ako náhrada nákladov.“;

- d) v odseku 8 sa druhý a tretí pododsek nahrádzajú takto:

„Ak neexistuje systém na vyhlásenie kolektívnych zmlúv alebo arbitrážnych nálezov za všeobecne aplikovateľné v zmysle prvého pododseku, alebo popri takomto systéme, sa členské štáty podľa vlastného rozhodnutia môžu opierať o:

- kolektívne zmluvy alebo arbitrážne nálezy, ktoré sú všeobecne uplatniteľné na všetky podobné podniky v danej zemepisnej oblasti a v príslušnej profesii alebo priemysle, a/alebo
- o kolektívne zmluvy, ktoré uzatvorili najreprezentatívnejšie organizácie zamestnávateľov a organizácie zamestnancov na vnútroštátnej úrovni a ktoré sa uplatňujú na celom území príslušného štátu,

za predpokladu, že ich uplatnenie na podniky uvedené v článku 1 ods. 1 zabezpečí rovnosť zaobchádzania v záležitostiach uvedených v prvom pododseku odseku 1 tohto článku a primerane so zreteľom na pracovné podmienky, ktoré sa majú zaručiť vyslaným pracovníkom v súlade s odsekom 1a tohto článku, medzi danými podnikmi a inými podnikmi uvedenými v tomto pododseku, ktoré sú v podobnej situácii.

Rovnosť zaobchádzania v zmysle tohto článku sa považuje za danú tam, kde vnútroštátne podniky v podobnej situácii:

- podliehajú v danom mieste alebo v dotknutom odvetví rovnakým povinnostiam ako podniky uvedené v článku 1 ods. 1, pokiaľ ide o záležitosti uvedené v odseku 1 prvom pododseku tohto článku, a primerane, pokiaľ ide o pracovné podmienky, ktoré sa majú zaručiť vyslaným pracovníkom v súlade s odsekom 1a tohto článku, a
- musia plniť tieto povinnosti s rovnakým účinkom.“;

e) odseky 9 a 10 sa nahrádzajú takto:

„9. Členské štáty môžu od podnikov uvedených v článku 1 ods. 1 vyžadovať, aby zaručili pracovníkom uvedeným v článku 1 ods. 3 písm. c) okrem pracovných podmienok uvedených v odseku 1b tohto článku iné podmienky, ktoré platia pre dočasných agentúrnych pracovníkov v tom členskom štáte, kde sa práca vykonáva.

10. Touto smernicou sa nevyklucuje, aby členské štáty v súlade so zmluvami a na základe rovnosti zaobchádzania uplatňovali na vnútroštátne podniky a podniky iných členských štátov pracovné podmienky vzťahujúce sa na iné záležitosti, než sú záležitosti uvedené v prvom pododseku odseku 1, pokiaľ ide o ustanovenia verejného poriadku.“

3. V článku 4 ods. 2 sa prvý pododsek nahrádza takto:

„2. Členské štáty stanovujú opatrenia na vzájomnú spoluprácu medzi príslušnými orgánmi alebo subjektmi vrátane verejných orgánov, ktoré sú zodpovedné podľa vnútroštátneho práva za monitorovanie pracovných podmienok uvedených v článku 3, a to aj na úrovni Únie. Táto spolupráca bude pozostávať predovšetkým z poskytovania odpovedí na zdôvodnené žiadosti týchto orgánov alebo subjektov o poskytnutie informácií o nadnárodnom prenájaní pracovníkov a riešenia preukázaného zneužívania alebo možných prípadov nezákonnej činnosti, ako napríklad nadnárodné prípady nedeklarovanej práce a nepravnej samostatnej zárobkovej činnosti spojenej s vysielaním pracovníkov. Ak príslušný orgán alebo subjekt v členskom štáte, z ktorého je pracovník vyslaný, nedisponuje informáciami, ktoré požaduje príslušný orgán alebo subjekt členského štátu, na ktorého územie je pracovník vyslaný, snaží sa získať tieto informácie od iných orgánov alebo subjektov v uvedenom členskom štáte. V prípade pretrvávajúcich omeškaní pri poskytovaní takýchto informácií členskému štátu, na ktorého územie je pracovník vyslaný, sa informuje Komisia, ktorá prijme vhodné opatrenia.“;

4. Článok 5 sa nahrádza takto:

„Článok 5

Monitorovanie, kontrola a presadzovanie

Členský štát, na ktorého územie je pracovník vyslaný, a členský štát, z ktorého je pracovník vyslaný, sú zodpovedné za monitorovanie, kontrolu a presadzovanie povinností stanovených v tejto smernici a smernici 2014/67/EÚ a v prípade, že sa im nepodarí zabezpečiť dodržiavanie tejto smernice, prijímajú vhodné opatrenia.

Členské štáty stanovujú pravidlá, pokiaľ ide o sankcie uplatniteľné pri porušení vnútroštátnych ustanovení prijatých podľa tejto smernice a prijímajú všetky opatrenia potrebné na zabezpečenie ich uplatňovania. Stanovené sankcie musia byť účinné, primerané a odrádzajúce.

Členské štáty najmä zabezpečia, aby pracovníci a/alebo zástupcovia pracovníkov mali k dispozícii primerané postupy na presadzovanie povinností v zmysle tejto smernice.

V prípade, že sa na základe celkového posúdenia vykonaného podľa článku 4 smernice 2014/67/EÚ členským štátom preukáže, že podnik nenáležitým alebo podvodným spôsobom vytvára dojem, že situácia pracovníka spadá do rozsahu pôsobnosti tejto smernice, tento členský štát zabezpečí, aby sa na pracovníka vzťahovalo príslušné právo a prax.

Členské štáty zabezpečia, aby tento článok nemal za následok, že dotknutý pracovník bude podliehať menej výhodným podmienkam, ako sú podmienky, ktoré sa vzťahujú na vyslaných pracovníkov.“

5. Úvodná časť prílohy sa nahrádza takto:

„Činnosti uvedené v článku 3 ods. 2 zahŕňajú všetky stavebné práce týkajúce sa konštrukcie, opráv, údržby, prestavby alebo demolácie budov a osobitne týchto prác.“

Článok 2

Preskúmanie

1. Komisia preskúma uplatňovanie a vykonávanie tejto smernice. Komisia do 30. júla 2023 predloží správu o uplatňovaní a vykonávaní tejto smernice Európskemu parlamentu, Rade a Európskemu hospodárskemu a sociálnemu výboru a prípadne navrhne potrebné zmeny tejto smernice a smernice 96/71/ES.
2. Správa uvedená v odseku 1 obsahuje posúdenie toho, či sú potrebné ďalšie opatrenia na zabezpečenie rovnakých podmienok a ochranu pracovníkov:
 - a) v prípade zadania zákazky subdodávateľovi,
 - b) vzhľadom na článok 3 ods. 3 tejto smernice, berúc do úvahy vývoj týkajúci sa legislatívneho aktu, ktorým sa mení smernica Európskeho parlamentu a Rady 2006/22/ES ⁽¹⁾, pokiaľ ide o požiadavky na presadzovanie a stanovenie osobitných pravidiel vo vzťahu k smernici 96/71/ES a smernici 2014/67/EÚ pre vysielanie vodičov v odvetví cestnej dopravy.

Článok 3

Transpozícia a uplatňovanie

1. Členské štáty prijímú a uverejnia do 30. júla 2020 zákony, iné právne predpisy a správne opatrenia potrebné na dosiahnutie súladu s touto smernicou. Bezodkladne oznámia Komisii znenie týchto ustanovení.

Tieto ustanovenia uplatňujú od 30. júla 2020. Do uvedeného dátumu sa smernica 96/71/ES uplatňuje naďalej v znení platnom pred prijatím zmien zavedených touto smernicou.

Členské štáty uvedú priamo v prijatých ustanoveniach alebo pri ich úradnom uverejnení odkaz na túto smernicu. Podrobnosti o odkaze upravujú členské štáty.

2. Členské štáty oznámia Komisii znenie hlavných ustanovení vnútroštátnych právnych predpisov, ktoré prijímú v oblasti pôsobnosti tejto smernice.
3. Táto smernica sa uplatňuje na odvetvie cestnej dopravy odo dňa uplatňovania legislatívneho aktu, ktorým sa mení smernica 2006/22/ES, pokiaľ ide o požiadavky na presadzovanie a stanovenie osobitných pravidiel vo vzťahu k smernici 96/71/ES a smernici 2014/67/EÚ pre vysielanie vodičov v odvetví cestnej dopravy.

Článok 4

Nadobudnutie účinnosti

Táto smernica nadobúda účinnosť dvadsiatym dňom po jej uverejnení v Úradnom vestníku Európskej únie.

Článok 5

Adresáti

Táto smernica je určená členským štátom.

V Bruseli 28. júna 2018

Za Európsky parlament
predseda
A. TAJANI

Za Radu
predsedníčka
L. PAVLOVA

⁽¹⁾ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2006/22/ES z 15. marca 2006 o minimálnych podmienkach vykonávania nariadení Rady (EHS) č. 3820/85 a (EHS) č. 3821/85 o právnych predpisoch v sociálnej oblasti, ktoré sa týkajú cestnej dopravy, a o zrušení smernice Rady 88/599/EHS (Ú. v. EÚ L 102, 11.4.2006, s. 35).

SMERNICA EURÓPSKEHO PARLAMENTU A RADY (EÚ) 2018/958**z 28. júna 2018****o teste proporcionality pred prijatím novej regulácie povolání**

EURÓPSKY PARLAMENT A RADA EURÓPSKEJ ÚNIE,

so zreteľom na Zmluvu o fungovaní Európskej únie, a najmä na jej článok 46, článok 53 ods. 1 a článok 62,

so zreteľom na návrh Európskej komisie,

po postúpení návrhu legislatívneho aktu národným parlamentom,

so zreteľom na stanovisko Európskeho hospodárskeho a sociálneho výboru ⁽¹⁾,

po porade s Výborom regiónov,

konajúc v súlade s riadnym legislatívnym postupom ⁽²⁾,

keďže:

- (1) Sloboda výberu povolania je základným právom. Charta základných práv Európskej únie (ďalej len „charta“) zaručuje slobodu výberu povolania, ako aj slobodu podnikania. Voľný pohyb pracovníkov, sloboda usadiť sa a sloboda poskytovať služby sú základné zásady vnútorného trhu zakotvené v Zmluve o fungovaní Európskej únie (ďalej len „ZFEÚ“). Vnútroštátne predpisy riadiace prístup k regulovaným povolaniam by preto nemali vytvárať neodôvodnené alebo neprimerané prekážky pri uplatňovaní týchto základných práv.
- (2) V prípade absencie osobitných ustanovení stanovených v práve Únie, ktorými by sa harmonizovali požiadavky na prístup k regulovanému povolaniu alebo na jeho vykonávanie, členský štát má právomoc rozhodnúť o tom, či a ako regulovať povolanie v rámci zásad nediskriminácie a proporcionality.
- (3) Zásada proporcionality je jednou zo všeobecných zásad práva Únie. Z judikatúry ⁽³⁾ vyplýva, že vnútroštátne opatrenia, ktoré sťažujú alebo robia menej prístupným výkon základných slobôd zaručených ZFEÚ, by mali spĺňať štyri podmienky, konkrétne by mali: uplatňovať sa nediskriminačným spôsobom, byť odôvodnené cieľmi verejného záujmu, byť vhodné na zabezpečenie dosiahnutia sledovaného cieľa a nieísť nad rámec toho, čo je potrebné na dosiahnutie uvedeného cieľa.
- (4) V smernici Európskeho parlamentu a Rady 2005/36/ES ⁽⁴⁾ je zahrnutá povinnosť členských štátov posúdiť proporcionality svojich požiadaviek obmedzujúcich prístup k regulovaným povolaniam alebo ich vykonávanie a povinnosť oznámiť Komisii výsledky uvedeného posúdenia, čím sa začal „proces vzájomného hodnotenia“. Uvedený proces znamená, že členské štáty musia vykonať previerku všetkých svojich právnych predpisov súvisiacich so všetkými povolaniami, ktoré boli regulované na ich území.
- (5) Výsledky procesu vzájomného hodnotenia odhalili nedostatok zrozumiteľnosti, pokiaľ ide o kritériá, ktoré majú členské štáty použiť pri posudzovaní proporcionality požiadaviek obmedzujúcich prístup k regulovaným povolaniam alebo ich vykonávanie, a takisto odhalili nerovnomernú kontrolu takýchto požiadaviek na všetkých úrovniach regulácie. Aby sa predišlo rozdrobeniu vnútorného trhu a aby sa odstránili prekážky pri začatí a pri vykonávaní určitých zárobkových alebo samostatne zárobkových činností, mal by existovať spoločný prístup na úrovni Únie, čím by sa zabránilo prijímaniu neprimeraných opatrení.
- (6) V oznámení Komisie z 28. októbra 2015 s názvom „Zlepšovanie jednotného trhu: viac príležitostí pre ľudí a podniky“ Komisia poukázala na potrebu prijať analytický rámec proporcionality, ktorý členské štáty použijú pri revízií existujúcich regulačných úprav povolání alebo pri navrhovaní nových úprav.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 288, 31.8.2017, s. 43.

⁽²⁾ Pozícia Európskeho parlamentu zo 14. júna 2018 (zatiaľ neuverejnený v úradnom vestníku) a rozhodnutie Rady z 21. júna 2018.

⁽³⁾ Rozsudok Súdneho dvora z 30. novembra 1995, Gebhard, C-55/94, ECLI:EU:C:1995:411, odsek 37.

⁽⁴⁾ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2005/36/ES zo 7. septembra 2005 o uznávaní odborných kvalifikácií (Ú. v. EÚ L 255, 30.9.2005, s. 22).

- (7) Cieľom tejto smernice je stanoviť pravidlá pre posúdenie proporcionality, ktoré majú členské štáty vykonať pred zavedením novej alebo zmenou existujúcej regulácie povolání s cieľom zabezpečiť riadne fungovanie vnútorného trhu a zároveň zaručiť transparentnosť a vysokú úroveň ochrany spotrebiteľa.
- (8) Činnosti, na ktoré sa vzťahuje táto smernica, by sa mali týkať regulovaných povolání spadajúcich do rozsahu pôsobnosti smernice 2005/36/ES. Táto smernica by sa mala vzťahovať na požiadavky, ktoré obmedzujú prístup k existujúcim regulovaným povolaniam alebo novým povolaniam, ktoré členské štáty zvažujú regulovať, alebo ktoré obmedzujú ich vykonávanie. Táto smernica by sa mala uplatňovať popri smernici 2005/36/ES a bez toho, aby boli dotknuté iné ustanovenia stanovené v osobitnom právnom akte Únie týkajúce sa prístupu k regulovaným povolaniam alebo ich výkonu.
- (9) Touto smernicou nie je dotknutá právomoc členských štátov vymedziť organizáciu a obsah svojich systémov vzdelávania a odbornej prípravy, a najmä pokiaľ ide o ich možnosť delegovať na profesijné organizácie právomoc organizovať alebo dohliadať na odborné vzdelávanie a odbornú prípravu. Ustanovenia, ktoré neobmedzujú prístup k regulovaným povolaniam alebo ich vykonávanie, vrátane redakčných zmien, technických úprav obsahu kurzov odbornej prípravy či modernizácie predpisov týkajúcich sa odbornej prípravy, by nemali patriť do rozsahu pôsobnosti tejto smernice. Ak odborné vzdelávanie alebo odborná príprava spočíva v činnostiach, ktoré sú odmeňované, mala by sa zaručiť sloboda usadiť sa a sloboda poskytovať služby.
- (10) Ak členské štáty transponujú osobitné požiadavky týkajúce sa regulácie konkrétneho povolania stanovené v samostatnom akte Únie, ktorý členským štátom neumožňuje zvoliť si presný spôsob, ktorým sa majú transponovať, posúdenie proporcionality v súlade s osobitnými ustanoveniami tejto smernice by sa nemalo uplatňovať.
- (11) Členské štáty by mali mať možnosť spoľahnúť sa na spoločný regulačný rámec založený na jasne vymedzených právnych pojmoch týkajúcich sa rôznych spôsobov regulácie povolania v celej Únii. Existuje niekoľko spôsobov regulácie povolania, napríklad vyhradením prístupu k určitej činnosti alebo vykonávania danej činnosti pre držiteľov odbornej kvalifikácie. Členské štáty môžu takisto regulovať jeden zo spôsobov vykonávania povolania, a to stanovením podmienok pre používanie profesijných titulov alebo uloženie požiadaviek na kvalifikáciu len na samostatne zárobkovo činné osoby, platených odborníkov alebo manažérov alebo právnych zástupcov podnikov, najmä v prípade, že činnosť vykonáva právnická osoba v podobe odbornej spoločnosti.
- (12) Členské štáty by pred zavedením nových alebo pred zmenou existujúcich legislatívnych, regulačných alebo správnych ustanovení obmedzujúcich prístup k regulovaným povolaniam alebo ich vykonávanie mali posúdiť proporcionality takýchto ustanovení. Rozsah posudzovania by mal byť primeraný povahe, obsahu a vplyvu zavádzaného ustanovenia.
- (13) Dôkazné bremeno, pokiaľ ide o odôvodnenie a proporcionality, nesú členské štáty. Dôvody na reguláciu, o ktoré sa členský štát opiera na základe odôvodnenia, by teda mali byť sprevádzané analýzou vhodnosti a proporcionality opatrenia prijatého daným členským štátom, ako aj konkrétnymi dôkazmi, ktoré podporujú jeho argumenty. Hoci členský štát nevyhnutne nemusí predložiť osobitnú štúdiu alebo osobitnú formu dôkazov či materiálov, ktoré by určili proporcionality takejto opatrenia pred jeho prijatím, mal by vykonať objektívnu analýzu, pri ktorej zohľadní osobitné okolnosti daného členského štátu a v rámci ktorej preukáže, že dosiahnutie cieľov verejného záujmu je skutočne ohrozené.
- (14) Členské štáty by mali vykonávať posúdenia proporcionality objektívnym a nezávislým spôsobom vrátane prípadov, keď je povolanie regulované nepriamo, a to prostredníctvom poverenia regulovať konkrétnej profesijnej organizácie. Uvedené posúdenie by mohlo obsahovať obsahovať aj stanovisko získané od nezávislého orgánu, vrátane existujúcich orgánov, ktoré sú súčasťou vnútroštátneho legislatívneho procesu, povereného príslušným členským štátom poskytovať takéto stanovisko. To je dôležité najmä v prípadoch, ak posúdenie vykonávajú miestne úrady, regulačné orgány alebo profesijné organizácie, ktorých väčšia blízkosť k miestnym podmienkam a odborné vedomosti by v určitých prípadoch mohli znamenať, že sú vo vhodnejšej pozícii na určenie najlepšieho spôsobu plnenia cieľov verejného záujmu, ale ktorých politická voľba by mohla poskytnúť výhody existujúcim prevádzkovateľom na úkor nových účastníkov na trhu.
- (15) Je vhodné monitorovať proporcionality nových alebo zmenených ustanovení obmedzujúcich prístup k regulovaným povolaniam alebo ich vykonávanie po ich prijatí. Preskúmanie proporcionality obmedzujúceho vnútroštátneho opatrenia v oblasti regulovaných povolání by malo byť založené nielen na zámere daného vnútroštátneho opatrenia v čase jeho prijatia, ale aj na jeho vplyve, ktorý sa posudzuje po jeho prijatí. Posudzovanie proporcionality vnútroštátneho opatrenia by malo byť založené na zmenách, ktoré v oblasti regulovaného povolania nastali od prijatia opatrenia.

- (16) Ako potvrdzuje ustálená judikatúra, je zakázané akékoľvek neodôvodnené obmedzenie vyplývajúce z vnútroštátneho práva, ktoré obmedzuje slobodu usadiť sa alebo slobodu poskytovať služby, vrátane akejkoľvek diskriminácie na základe štátnej príslušnosti alebo bydlička.
- (17) Ak začatie a vykonávanie zárobkových alebo samostatne zárobkových činností je podmienené dodržiavaním určitých požiadaviek súvisiacich s osobitnými odbornými kvalifikáciami priamo alebo nepriamo stanovenými členskými štátmi, je potrebné zabezpečiť, aby takéto požiadavky boli odôvodnené cieľmi verejného záujmu, napríklad takýmito cieľmi v zmysle ZFEÚ, konkrétne verejným poriadkom, verejnou bezpečnosťou a verejným zdravím, alebo závažnými dôvodmi verejného záujmu, ktoré sú ako také uznané v judikatúre Súdneho dvora. Takisto je potrebné objasniť, že medzi závažnými dôvodmi verejného záujmu, ktoré sú uznané judikatúrou Súdneho dvora, sú zachovanie finančnej rovnováhy systému sociálneho zabezpečenia, ochrana spotrebiteľa, ochrana príjemcov služieb, a to aj zaručením kvality remeselnej práce, a ochrana pracovníkov; zabezpečenie riadneho výkonu spravodlivosti; zaistenie spravodlivosti obchodných transakcií; boj proti podvodom a predchádzanie daňovým únikom a vyhýbaniu sa daňovým povinnostiam a zabezpečenie účinnosti fiškálneho dohľadu; bezpečnosť dopravy; ochrana životného prostredia a mestského prostredia; zdravie zvierat; duševné vlastníctvo; ochrana a zachovanie národného historického a umeleckého dedičstva; ciele sociálnej politiky a ciele kultúrnej politiky. Podľa ustálenej judikatúry dôvody čisto ekonomického charakteru, konkrétne podpora národného hospodárstva na úkor základných slobôd, ako aj čisto administratívne dôvody, napríklad vykonávanie kontrol alebo zhromažďovanie štatistických údajov, nemôžu predstavovať závažné dôvody verejného záujmu.
- (18) Je vecou členských štátov, aby určili úroveň ochrany, ktorú chcú poskytovať cieľom verejného záujmu, a primeranú úroveň regulácie v medziach proporcionality. Skutočnosť, že jeden členský štát ukladá menej prísne pravidlá než iný členský štát, neznamena, že pravidlá tohto druhého štátu sú neprimerané, a preto nezlučiteľné s právom Únie.
- (19) Pokiaľ ide o ochranu verejného zdravia, podľa článku 168 ods. 1 ZFEÚ sa pri stanovovaní a uskutočňovaní všetkých politík a činností Únie má zabezpečiť vysoká úroveň ochrany ľudského zdravia. Táto smernica je v plnom súlade s uvedeným cieľom.
- (20) Členské štáty by mali zvážiť kritériá na posúdenie proporcionality a dodatočné kritériá, ktoré sú relevantné pre analýzu daného regulovaného povolania, aby zabezpečili, že ustanovenia, ktoré zavedú, a zmeny, ktoré urobia v existujúcich ustanoveniach, budú primerané. Ak má členský štát v úmysle regulovať povolanie alebo meniť existujúce predpisy, mala by sa vziať do úvahy povaha rizík súvisiacich so sledovanými cieľmi verejného záujmu, najmä riziká pre príjemcov služieb vrátane spotrebiteľov, pre odborníkov alebo pre tretie strany. Takisto treba mať na pamäti, že v oblasti profesionálnych služieb zvyčajne existuje asymetria informácií medzi spotrebiteľmi a odborníkmi vzhľadom na to, že odborníci majú vysokú úroveň odborných znalostí, ktorú spotrebiteľia nemusia mať.
- (21) Požiadavky týkajúce sa odbornej kvalifikácie by sa mali považovať za potrebné iba vtedy, ak existujúce opatrenia, napríklad právne predpisy o bezpečnosti výrobkov alebo právne predpisy o ochrane spotrebiteľa, nemožno považovať za vhodné alebo skutočne účinné na dosiahnutie sledovaného cieľa.
- (22) Na splnenie požiadavky proporcionality by opatrenie malo byť vhodné na zabezpečenie dosiahnutia sledovaného cieľa. Opatrenie by sa malo považovať za vhodné na zabezpečenie dosiahnutia sledovaného cieľa len vtedy, ak skutočne odráža záujem dosiahnuť cieľ dôsledným a systematickým spôsobom, napríklad ak sa podobné riziká súvisiace s určitými činnosťami riešia porovnateľným spôsobom a ak sa výnimky z daných obmedzení uplatňujú v súlade s uvedeným cieľom. Vnútroštátne opatrenie by okrem toho malo skutočne prispieť k dosiahnutiu sledovaného cieľa, a preto ak nemá skutočný vplyv, ktorý by ho odôvodňoval, nemalo by sa považovať za vhodné.
- (23) Členské štáty by mali náležite vziať do úvahy celkový dosah opatrenia na voľný pohyb osôb a služieb v rámci Únie, na výber pre spotrebiteľov a na kvalitu poskytovanej služby. Na základe toho by sa členské štáty mali uistiť najmä o tom, či rozsah obmedzenia prístupu k regulovaným povolaniam alebo ich vykonávaniu je úmerný dôležitosti sledovaných cieľov a očakávaných prínosov.
- (24) Členské štáty by mali vykonať porovnanie medzi predmetným vnútroštátnym opatrením a alternatívnymi, menej obmedzujúcimi prostriedkami, ktoré by viedli k dosiahnutiu rovnakých cieľov, ale ukladali by menej obmedzení. Ak sú opatrenia odôvodnené iba ochranou spotrebiteľa a ak sa zistené riziká obmedzujú na vzťah medzi odborníkom a spotrebiteľom a preto neovplyvňujú negatívne tretie strany, členské štáty by mali posúdiť, či by sa ich cieľ mohol dosiahnuť menej obmedzujúcimi prostriedkami, než je vyhradenie činností pre odborníkov. Napríklad v prípade, že sa spotrebiteľia môžu uvážlivo rozhodnúť, či využijú služby kvalifikovaných odborníkov alebo nie,

mali by sa využiť menej obmedzujúce prostriedky, napríklad ochrana profesijného titulu alebo zápis v profesijnom registri. Regulácia pomocou vyhradených činností a chráneného profesijného titulu by sa mala zväziť v prípade, že sú opatrenia zamerané na zabránenie riziku vážneho narušenia cieľov verejného záujmu, napríklad verejného zdravia.

- (25) Ak je to relevantné vzhľadom na povahu a obsah opatrenia, ktoré sa analyzuje, členské štáty by tiež mali zohľadniť tieto prvky: súvislosť medzi rozsahom odborných činností povolania a požadovanou odbornou kvalifikáciou; komplexnosť úloh, najmä pokiaľ ide o úroveň, povahu a trvanie požadovanej odbornej prípravy alebo praxe; existenciu rôznych spôsobov získania odbornej kvalifikácie; to, či činnosti vyhradené pre určitých odborníkov môžu byť spoločné s inými odborníkmi; a stupeň nezávislosti pri výkone regulovaného povolania, najmä ak sú činnosti súvisiace s regulovaným povolaním vykonávané pod dohľadom a na zodpovednosť riadne kvalifikovaného odborníka.
- (26) Táto smernica zohľadňuje vedecký a technologický pokrok a prispieva k riadnemu fungovaniu vnútorného trhu, a to aj v digitálnom prostredí. Vzhľadom na rýchlosť technologických zmien a vedeckého rozvoja by mohli byť aktualizácie požiadaviek týkajúcich sa prístupu zvlášť dôležité pre množstvo povolaní, najmä profesionálne služby, ktoré sa poskytujú elektronickými prostriedkami. Ak členský štát reguluje povolanie, mala by sa vziať do úvahy skutočnosť, že vedecký a technologický vývoj by mohol znížiť alebo zvýšiť asymetriu informácií medzi odborníkmi a spotrebiteľmi. V prípade, že vedecký a technologický vývoj so sebou nesie vysoké riziko pre cieľ verejného záujmu, prináleží členským štátom, aby v prípade potreby podnecovali odborníkov k tomu, aby držali krok s týmto vývojom.
- (27) Členské štáty by mali vykonať komplexné posúdenie okolností, za ktorých sa prijíma a vykonáva opatrenie, a preskúmať najmä účinok nových alebo zmenených ustanovení v spojení s inými požiadavkami obmedzujúcimi prístup k povolaniu alebo jeho vykonávanie. Začatie a vykonávanie určitých činností môže byť podmienené dodržiavaním niekoľkých požiadaviek, napríklad pravidiel súvisiacich s organizáciou daného povolania, povinným členstvom v profesijnej organizácii alebo v profesijnom orgáne, profesijnou etikou, dohľadom a zodpovednosťou. Preto pri posudzovaní účinkov nových alebo zmenených ustanovení by členské štáty mali zohľadniť existujúce požiadavky, ktoré zahŕňajú nepretržitý profesijný rozvoj, povinné členstvo v profesijnej organizácii alebo v profesijnom orgáne, systémy registrácie alebo udeľovania oprávnení, kvantitatívne obmedzenia, osobitné požiadavky na právnu formu a vlastnícku štruktúru, územné obmedzenia, multidisciplinárne obmedzenia a pravidlá nezlučiteľnosti, požiadavky týkajúce sa poistného krytia, požiadavky na jazykové znalosti v rozsahu potrebnom pre vykonávanie povolania, požiadavky na pevné minimálne a/alebo maximálne sadzby a požiadavky týkajúce sa reklamy.
- (28) Na dosiahnutie cieľov verejného záujmu môže byť vhodné zaviesť dodatočné požiadavky. Samotná skutočnosť, že by sa mal posúdiť ich individuálny alebo kombinovaný účinok, neznamená, že tieto požiadavky sú zjavne neprimerané. Napríklad povinnosť absolvovať nepretržitý profesijný rozvoj môže byť vhodná na zabezpečenie toho, aby odborníci držali krok s vývojom vo svojich príslušných oblastiach, pokiaľ sa tým nestanovujú diskriminačné a neprimerané podmienky na úkor nových účastníkov. Rovnako sa môže považovať za vhodné aj povinné členstvo v profesijnej organizácii alebo v profesijnom orgáne v prípade, ak štát poveril tieto profesijné organizácie alebo profesijné orgány zabezpečovaním príslušných cieľov verejného záujmu, napríklad pri dohľade nad legitímnym vykonávaním povolania alebo pri organizovaní alebo kontrole nepretržitej odbornej prípravy. V prípade, že sa nezávislosť povolania nedá primerane zaručiť inými prostriedkami, členské štáty by mohli zväziť uplatnenie záruk, ako je obmedzenie vlastníckych podielov osôb, ktoré dané povolanie nevykonávajú, alebo stanovenie toho, že väčšinu hlasovacích práv majú mať osoby, ktoré dané povolanie vykonávajú, pokiaľ takéto záruky nepresahujú rámec toho, čo je potrebné na ochranu cieľa verejného záujmu. Členské štáty by mohli zväziť stanovenie požiadaviek na pevné minimálne a/alebo maximálne sadzby, ktoré musia poskytovatelia služieb splňať, najmä v prípade služieb, pri ktorých je to nutné v záujme účinného uplatňovania zásady úhrady nákladov, pokiaľ je takéto obmedzenie primerané a v prípade potreby sú stanovené odchýlky od týchto minimálnych a/alebo maximálnych sadzieb. Ak sa zavedením dodatočných požiadaviek duplikujú požiadavky, ktoré už členský štát zaviedol v súvislosti s inými pravidlami alebo postupmi, takéto požiadavky nemožno považovať za primerané na dosiahnutie sledovaného cieľa.
- (29) Podľa hlavy II smernice 2005/36/ES členské štáty nemôžu poskytovateľom služieb, ktorí sú usadení v inom členskom štáte a ktorí poskytujú profesionálne služby dočasne a príležitostne, uložiť požiadavky alebo obmedzenia, ktoré sú v uvedenej smernici zakázané, napríklad povolenie od profesijnej organizácie či orgánu alebo registrácia či členstvo v nich alebo existencia zástupcov na území hostiteľského členského štátu na účely prístupu k regulovanému povolaniu alebo jeho vykonávania. Členské štáty môžu v prípade potreby požadovať od poskytovateľov služieb, ktorí chcú dočasne poskytovať služby, aby poskytli informácie formou písomného vyhlásenia, ktoré sa má

vypracovať pred prvým poskytnutím služby, a toto vyhlásenie každoročne obnovovali. V záujme uľahčenia poskytovania profesionálnych služieb je vzhľadom na dočasný či príležitostný charakter služby preto potrebné pripomenúť, že požiadavky, ako sú automatická dočasná registrácia alebo forma členstvo v profesijnej organizácii alebo v profesijnom orgáne, vyhlásenia podané vopred a požiadavky týkajúce sa dokumentov, ako aj úhrada príspevku alebo akýchkoľvek poplatkov, by mali byť primerané. Tieto požiadavky by nemali viesť k neúmernému zaťaženiu poskytovateľov služieb, ani by nemali brániť uplatňovaniu slobody poskytovať služby alebo ho robiť menej príťažlivým. Členské štáty by mali posúdiť najmä to, či požiadavka poskytovať určité informácie a dokumenty v súlade so smernicou 2005/36/ES a možnosť získať ďalšie podrobnosti na základe administratívnej spolupráce medzi členskými štátmi prostredníctvom informačného systému o vnútornom trhu sú primerané a postačujú na to, aby sa zamedzilo vážnemu riziku obchádzania platných pravidiel poskytovateľmi služieb. Táto smernica by sa však nemala vzťahovať na opatrenia určené na zabezpečenie súladu s platnými podmienkami zamestnávania.

- (30) Ako potvrdzuje ustálená judikatúra, zdravie a život ľudí zaujíma prvé miesto medzi záujmami, ktoré chráni ZFEÚ. Preto by členské štáty mali náležite zohľadňovať cieľ zabezpečiť vysokú úroveň ochrany zdravia ľudí pri posudzovaní požiadaviek na zdravotnícke povolania, ako sú vyhradené činnosti, chránený profesijný titul, nepretržitý profesijný rozvoj alebo pravidlá týkajúce sa organizácie daného povolania, profesijná etika a dohľad, pričom musia byť dodržané minimálne podmienky pre odborné vzdelávanie stanovené v smernici 2005/36/ES. Členské štáty by mali predovšetkým zabezpečiť, aby regulácia zdravotníckych povolání s dôsledkami pre verejné zdravie a bezpečnosť pacientov bola primeraná a prispievala k zaručeniu prístupu k zdravotnej starostlivosti, ktorý sa v charte uznáva ako základné právo, ako aj k bezpečnej, vysokokvalitnej a účinnej zdravotnej starostlivosti pre občanov na ich území. Pri formulovaní politík zameraných na služby zdravotnej starostlivosti by sa mala zohľadňovať potreba zabezpečiť prístupnosť, vysokú kvalitu služby a dostatočné a bezpečné zásobovanie liekmi v súlade s potrebami verejného zdravia na území daného členského štátu, ako aj potreba zabezpečiť profesijnú nezávislosť zdravotníckych pracovníkov. Pokiaľ ide o opodstatnenosť regulácie zdravotníckych povolání, členské štáty by mali vziať do úvahy cieľ zabezpečenia vysokej úrovne ochrany ľudského zdravia, vrátane prístupnosti a vysokej kvality zdravotnej starostlivosti pre občanov a dostatočné a bezpečné zásobovanie liekmi, pričom zohľadnia mieru voľnej úvahy uvedenú v článku 1 tejto smernice.
- (31) Pre správne fungovanie vnútorného trhu je veľmi dôležité zabezpečiť, aby členské štáty poskytovali informácie občanom, zastupiteľským združeniam a iným príslušným zainteresovaným stranám vrátane sociálnych partnerov pred zavedením nových alebo zmenou existujúcich požiadaviek obmedzujúcich prístup k regulovaným povolaniam alebo ich vykonávanie. Členské štáty by mali zapojiť všetky dotknuté strany a dať im možnosť, aby vyjadrili svoje názory. Ak je to relevantné a vhodné, členské štáty by mali vykonávať verejné konzultácie v súlade so svojimi vnútroštátnymi postupmi.
- (32) Členské štáty by navyše mali v plnej miere zvažovať aj práva občanov na prístup k spravodlivosti, ako je zaručený podľa článku 47 charty a článku 19 ods. 1 Zmluvy o Európskej únii (ďalej len „Zmluva o EÚ“). Z toho vyplýva, že v súlade s postupmi stanovenými vo vnútroštátnom práve a ústavných zásadách by vnútroštátne sudy mali mať možnosť posúdiť proporcionalitu požiadaviek, ktoré patria do rozsahu pôsobnosti tejto smernice, s cieľom zabezpečiť každej fyzickej alebo právnickej osobe právo na účinný opravný prostriedok voči obmedzeniam slobodnej voľby povolania, slobode usadiť sa a slobode poskytovať služby.
- (33) Na účely výmeny informácií o najlepších postupoch by členské štáty mali prijať potrebné opatrenia na podporu výmeny primeraných a pravidelne aktualizovaných informácií s inými členskými štátmi v súvislosti s reguláciou povolání vrátane informácií o účinkoch takejto regulácie. Komisia by mala uvedenú výmenu uľahčovať.
- (34) V záujme zvýšenia transparentnosti a podpory posudzovania proporcionality na základe porovnateľných kritérií by informácie poskytnuté členskými štátmi, bez toho, aby bol dotknutý článok 346 ZFEÚ, mali byť ľahko dostupné v databáze regulovaných povolání, čo umožní ostatným členským štátom a zainteresovaným stranám predkladať pripomienky Komisii a dotknutému členskému štátu. Komisia by mala uvedené pripomienky náležite zohľadniť vo svojej súhrnnej správe vypracovanej v súlade so smernicou 2005/36/ES.
- (35) Keďže ciele tejto smernice, teda zabezpečenie riadneho fungovania vnútorného trhu a zabránenie neprimeraným obmedzeniam prístupu k regulovaným povolaniam alebo ich vykonávania, nie je možné uspokojivo dosiahnuť na úrovni členských štátov, ale z dôvodu rozsahu tohto opatrenia ich možno lepšie dosiahnuť na úrovni Únie, môže Únia prijať opatrenia v súlade so zásadou subsidiarity podľa článku 5 Zmluvy o EÚ. V súlade so zásadou proporcionality podľa uvedeného článku táto smernica neprekračuje rámec nevyhnutný na dosiahnutie týchto cieľov,

PRIJALI TÚTO SMERNICU:

Článok 1

Predmet úpravy

V tejto smernici sa stanovujú pravidlá pre spoločný rámec na vykonávanie posúdení proporcionality pred zavedením nových alebo zmenou existujúcich legislatívnych, regulačných alebo správnych ustanovení obmedzujúcich prístup k regulovaným povolaniam alebo ich vykonávanie s cieľom zabezpečiť riadne fungovanie vnútorného trhu a zároveň zaručiť vysokú úroveň ochrany spotrebiteľa. Nemá vplyv na právomoc členských štátov v prípade neexistujúcej harmonizácie a na ich voľnosť rozhodovať o tom, či a ako regulovať povolanie v rámci obmedzení tvorených zásadami nediskriminácie a proporcionality.

Článok 2

Rozsah pôsobnosti

1. Táto smernica sa vzťahuje na legislatívne, regulačné alebo správne ustanovenia členských štátov, ktorými sa obmedzuje prístup k regulovaným povolaniam alebo ich vykonávanie, alebo jeden zo spôsobov ich vykonávania, vrátane použitia profesijných titulov a odborných činností povolených v rámci daného titulu, ktoré spadajú do pôsobnosti smernice 2005/36/ES.
2. Príslušné ustanovenia tejto smernice sa neuplatňujú v prípade, že sú osobitné požiadavky týkajúce sa regulácie daného povolania stanovené v samostatnom akte Únie, ktorý členským štátom neumožňuje zvoliť si presný spôsob, ktorým majú byť transponované.

Článok 3

Vymedzenie pojmov

Na účely tejto smernice sa uplatňujú vymedzenia pojmov zo smernice 2005/36/ES.

Okrem toho sa uplatňuje toto vymedzenie pojmov:

- a) „chránený profesijný titul“ je forma regulácie povolania, pri ktorej je použitie titulu v odbornej činnosti alebo skupine odborných činností podmienené priamo alebo nepriamo, na základe legislatívnych, regulačných alebo správnych ustanovení, vlastníctvom osobitnej odbornej kvalifikácie, a pri ktorej nesprávne použitie uvedeného titulu podlieha sankciám;
- b) „vyhradené činnosti“ je forma regulácie povolania, pri ktorej prístup k odbornej činnosti alebo skupine odborných činností je vyhradený, či už priamo alebo nepriamo, na základe legislatívnych, regulačných alebo správnych ustanovení pre členov regulovaného povolania, ktorí majú konkrétnu odbornú kvalifikáciu, a to vrátane prípadov, keď je činnosť spoločná s inými regulovanými povolaniami.

Článok 4

Posudzovanie nových opatrení ex ante a monitorovanie

1. Členské štáty vykonávajú posúdenie proporcionality v súlade s pravidlami stanovenými v tejto smernici, a to pred zavedením nových alebo zmenou existujúcich legislatívnych, regulačných alebo správnych ustanovení obmedzujúcich prístup k regulovaným povolaniam alebo ich vykonávanie.
2. Rozsah posúdenia uvedeného v odseku 1 je primeraný povahe, obsahu a vplyvu ustanovenia.
3. Akékoľvek ustanovenie uvedené v odseku 1 musí byť sprevádzané vysvetlením, ktoré je dostatočne podrobné, aby umožnilo vyhodnotiť súlad so zásadou proporcionality.
4. Dôvody pre konštatovanie, že ustanovenie uvedené v odseku 1 je odôvodnené a proporcionálne, musia byť podložené kvalitatívnymi, a ak je to možné a relevantné, aj kvantitatívnymi faktormi.
5. Členské štáty zabezpečia, aby sa posúdenie uvedené v odseku 1 vykonalo objektívnym a nezávislým spôsobom.
6. Členské štáty monitorujú súlad nových alebo zmenených legislatívnych, regulačných alebo správnych ustanovení obmedzujúcich prístup k regulovaným povolaniam alebo ich vykonávanie so zásadou proporcionality po ich prijatí, a to so zreteľom na akékoľvek zmeny, ktoré nastali od prijatia predmetných ustanovení.

Článok 5

Nediskriminácia

Členské štáty pri zavádzaní nových alebo zmene existujúcich legislatívnych, regulačných alebo správnych ustanovení obmedzujúcich prístup k regulovaným povolaniam alebo ich vykonávanie zabezpečia, aby tieto opatrenia neboli priamo ani nepriamo diskriminačné na základe štátnej príslušnosti alebo bydliska.

Článok 6

Odôvodnenie na základe cieľov verejného záujmu

1. Členské štáty zabezpečia, že legislatívne, regulačné alebo správne ustanovenia obmedzujúce prístup k regulovaným povolaniam alebo ich vykonávanie, ktoré majú v úmysle zaviesť, a že zmeny, ktoré majú v úmysle urobiť v existujúcich ustanoveniach, sú odôvodnené cieľmi verejného záujmu.
2. Členské štáty zväžia najmä to, či sú ustanovenia uvedené v odseku 1 objektívne odôvodnené na základe verejného poriadku, verejnej bezpečnosti alebo verejného zdravia alebo na základe závažných dôvodov verejného záujmu, ako sú zachovanie finančnej rovnováhy systému sociálneho zabezpečenia; ochrana spotrebiteľov, príjemcov služieb a pracovníkov; zabezpečenie riadneho výkonu spravodlivosti; zabezpečenie spravodlivosti obchodných transakcií, boj proti podvodom a predchádzanie daňovým únikom a vyhýbaniu sa daňovým povinnostiam a zabezpečenie účinnosti fiškálneho dohľadu; bezpečnosť dopravy; ochrana životného prostredia a mestského prostredia; zdravie zvierat; duševné vlastníctvo; ochrana a zachovanie národného historického a umeleckého dedičstva; ciele sociálnej politiky a ciele kultúrnej politiky.
3. Dôvody čisto ekonomického charakteru alebo čisto administratívne dôvody nepredstavujú závažné dôvody verejného záujmu, ktoré by odôvodňovali obmedzenie prístupu k regulovaným povolaniam alebo ich vykonávania.

Článok 7

Proporcionalita

1. Členské štáty zabezpečia, aby legislatívne, regulačné alebo správne ustanovenia obmedzujúce prístup k regulovaným povolaniam alebo ich vykonávanie, ktoré zavedú, a že zmeny, ktoré v existujúcich opatreniach vykonajú, boli vhodné na zabezpečenie dosiahnutia sledovaného cieľa a neprekročili rámec toho, čo je nevyhnutné na dosiahnutie uvedeného cieľa.
2. Na tento účel členské štáty pred prijatím ustanovení uvedených v odseku 1 zväžia:
 - a) povahu rizík súvisiacich so sledovanými cieľmi verejného záujmu, najmä rizík pre príjemcov služieb vrátane spotrebiteľov, pre odborníkov alebo tretie strany;
 - b) to, či sú existujúce pravidlá osobitného alebo všeobecnejšieho charakteru, napríklad pravidlá obsiahnuté v právnych predpisoch o bezpečnosti výrobkov alebo v právnych predpisoch o ochrane spotrebiteľa, nedostatočné na dosiahnutie sledovaného cieľa;
 - c) vhodnosť ustanovenia, pokiaľ ide o jeho vhodnosť na dosiahnutie sledovaného cieľa, a to, či skutočne odráža tento cieľ dôsledným a systematickým spôsobom, a teda či rieši zistené riziká podobným spôsobom ako pri porovnateľných činnostiach;
 - d) dosah na voľný pohyb osôb a služieb v rámci Únie, na výber pre spotrebiteľov a na kvalitu poskytovanej služby;
 - e) možnosť použitia menej obmedzujúcich prostriedkov na dosiahnutie cieľa verejného záujmu; na účely tohto písmena, ak sú ustanovenia odôvodnené iba ochranou spotrebiteľa a ak sa zistené riziká obmedzujú na vzťah medzi odborníkom a spotrebiteľom, a preto nemajú negatívny vplyv na tretie strany, členské štáty posúdia najmä to, či cieľ možno dosiahnuť pomocou prostriedkov, ktoré sú menej obmedzujúce než vyhradenie činností;
 - f) účinok nových alebo zmenených ustanovení v spojení s inými ustanoveniami obmedzujúcimi prístup k povolaniu alebo jeho vykonávanie, a najmä spôsob, akým nové alebo zmenené ustanovenia v spojení s inými požiadavkami prispievajú k dosiahnutiu cieľa verejného záujmu, a či sú nevyhnutné na dosiahnutie daného cieľa.

Členské štáty zväžia aj tieto faktory, ak sú relevantné pre povahu a obsah zavádzaného alebo meneného ustanovenia:

- a) súvislosť medzi rozsahom činností povolania alebo činností preň vyhradených a požadovanou odbornou kvalifikáciou;

- b) súvislosť medzi komplexnosťou príslušných úloh a potrebou, aby tí, ktorí ich vykonávajú, mali osobitnú odbornú kvalifikáciu, najmä pokiaľ ide o úroveň, povahu a trvanie požadovanej odbornej prípravy alebo praxe;
- c) možnosť získania odbornej kvalifikácie prostredníctvom alternatívnych spôsobov;
- d) či a prečo činnosti vyhradené pre určité povolania môžu alebo nemôžu byť spoločné s inými povolaniami;
- e) stupeň nezávislosti pri výkone regulovaného povolania a vplyv organizačných opatrení a opatrení dohľadu na dosiahnutie sledovaného cieľa, najmä ak sú činnosti súvisiace s regulovaným povolaním vykonávané pod dohľadom a zodpovednosťou riadne kvalifikovaného odborníka;
- f) vedecký a technologický rozvoj, ktorý môže účinne znížiť alebo zvýšiť asymetriu informácií medzi odborníkmi a spotrebiteľmi.

3. Na účely odseku 2 prvého pododseku písm. f) členské štáty posúdia účinok nových alebo zmenených ustanovení v spojení s jednou alebo viacerými z nasledujúcich požiadaviek, pričom zohľadňujú skutočnosť, že takéto účinky môžu byť pozitívne, ako aj negatívne, a to najmä:

- a) vyhradené činnosti, chránený profesijný titul alebo akákoľvek iná forma regulácie v zmysle článku 3 ods. 1 písm. a) smernice 2005/36/ES;
- b) povinnosti podrobiť sa kontinuálnemu profesijnému rozvoju;
- c) pravidiel súvisiace s organizáciou daného povolania, profesijnou etikou a dohľadom;
- d) povinné členstvo v profesijnej organizácii alebo v profesijnom orgáne, systémy registrácie alebo udeľovania oprávnení, najmä ak tieto požiadavky znamenajú vlastníctvo osobitnej odbornej kvalifikácie;
- e) kvantitatívne obmedzenia, najmä požiadavky obmedzujúce počet oprávnení na prax, alebo určujúce minimálny alebo maximálny počet zamestnancov, riadiacich pracovníkov alebo zástupcov, ktorí majú osobitné odborné kvalifikácie;
- f) osobitné požiadavky na právnu formu alebo požiadavky týkajúce sa vlastnickej štruktúry alebo riadenia spoločnosti v rozsahu, v akom sú tieto požiadavky priamo spojené s výkonom regulovaného povolania;
- g) územné obmedzenia vrátane prípadov, keď je povolanie regulované v častiach územia členského štátu iným spôsobom než v ostatných častiach;
- h) požiadavky obmedzujúce výkon regulovaného povolania spoločne alebo v partnerstve, ako aj pravidlá nezlučiteľnosti;
- i) požiadavky týkajúce sa poisťného krytia alebo iných prostriedkov osobnej alebo kolektívnej ochrany profesijnej zodpovednosti;
- j) požiadavky na jazykové znalosti v rozsahu potrebnom pre vykonávanie povolania;
- k) požiadavky na pevné minimálne a/alebo maximálne sadzby;
- l) požiadavky týkajúce sa reklamy.

4. Pred zavedením nových alebo zmenou existujúcich ustanovení členské štáty okrem toho zabezpečia súlad špecifických požiadaviek súvisiacich s dočasným a príležitostným poskytovaním služieb, ktoré sú stanovené v hlave II smernice 2005/36/ES, so zásadou proporcionality, vrátane:

- a) automatickej dočasnej registrácie alebo pro forma členstva v profesijnej organizácii alebo orgáne, uvedenej v článku 6 prvom odseku písm. a) smernice 2005/36/ES;
- b) vyhlásenia, ktoré je potrebné urobiť vopred, podľa článku 7 ods. 1 smernice 2005/36/ES, dokumentov, ktoré sa vyžadujú podľa odseku 2 uvedeného článku alebo akejkoľvek inej rovnocennej požiadavky;
- c) zaplatenia príspevku alebo akýchkoľvek poplatkov vyžadovaných na účely administratívnych postupov, ktoré súvisia s prístupom k regulovaným povolaniam alebo ich vykonávaním, zo strany poskytovateľa služieb.

Tento odsek sa nevzťahuje na opatrenia určené na zabezpečenie dodržiavania platných podmienok zamestnania, ktoré členské štáty uplatňujú v súlade s právom Únie.

5. Ak sa opatrenia uvedené v tomto článku týkajú regulácie zdravotníckych povolání a majú dôsledky pre bezpečnosť pacientov, členské štáty zohľadňujú cieľ zabezpečiť vysokú úroveň ochrany ľudského zdravia.

Článok 8

Informácie a účasť zainteresovaných strán

1. Členské štáty vhodnými prostriedkami sprístupnia informácie občanom, príjemcom služieb a iným príslušným zainteresovaným stranám vrátane tých, ktoré nie sú členmi daného povolania, pred zavedením nových alebo zmenou existujúcich legislatívnych, regulačných alebo správnych ustanovení obmedzujúcich prístup k regulovaným povolaniam alebo ich vykonávanie.

2. Členské štáty vhodným spôsobom zapoja všetky dotknuté strany a dajú im možnosť, aby vyjadrili svoje názory. Ak je to relevantné a vhodné, členské štáty vykonajú verejné konzultácie v súlade so svojimi vnútroštátnymi postupmi.

Článok 9

Účinná náprava

Členské štáty zabezpečia, aby bol k dispozícii účinný prostriedok nápravy, pokiaľ ide o záležitosti, na ktoré sa vzťahuje táto smernica, v súlade s postupmi stanovenými vo vnútroštátnom práve.

Článok 10

Výmena informácií medzi členskými štátmi

1. Na účely efektívneho uplatňovania tejto smernice členské štáty prijímajú potrebné opatrenia na podporu výmeny informácií medzi členskými štátmi o záležitostiach, na ktoré sa vzťahuje táto smernica, a o konkrétnom spôsobe, akým regulujú povolanie, alebo o účinkoch takejto regulácie. Komisia takúto výmenu informácií uľahčuje.

2. Členské štáty informujú Komisiu o orgánoch verejnej moci zodpovedných za prenos a prijímanie informácií na účely uplatňovania odseku 1.

Článok 11

Transparentnosť

1. Členské štáty zaznamenávajú dôvody, na základe ktorých sa možno domnievať, že ustanovenia posudzované v súlade s touto smernicou sú odôvodnené a primerané, a ktoré sa spolu s ustanoveniami majú Komisii oznamovať v súlade s článkom 59 ods. 5 smernice 2005/36/ES, v databáze regulovaných povolání uvedenej v článku 59 ods. 1 smernice 2005/36/ES a Komisia ich zverejňuje.

2. Členské štáty a iné zainteresované strany môžu predložiť pripomienky Komisii alebo členskému štátu, ktorý oznámil ustanovenia a dôvody, pre ktoré sa domnieva, že sú odôvodnené a primerané. Komisia tieto pripomienky náležite zohľadní vo svojej súhrnnej správe vypracovanej podľa článku 59 ods. 8 smernice 2005/36/ES.

Článok 12

Preskúmanie

1. Do 18. januára 2024 a potom každých päť rokov predloží Komisia správu Európskemu parlamentu a Rade o vykonávaní a prínose tejto smernice vrátane, okrem iného, jej rozsahu pôsobnosti a efektívnosti.

2. V prípade potreby sa k správe uvedenej v odseku 1 priložia aj príslušné návrhy.

Článok 13

Transpozícia

1. Členské štáty uvedú do účinnosti zákony, iné právne predpisy a správne opatrenia potrebné na dosiahnutie súladu s touto smernicou do 30. júla 2020. Bezodkladne o tom informujú Komisiu.

Členské štáty uvedú priamo v prijatých opatreniach alebo pri ich úradnom uverejnení odkaz na túto smernicu. Podrobnosti o odkaze upravia členské štáty.

2. Členské štáty oznámia Komisii znenie hlavných opatrení vnútroštátnych právnych predpisov, ktoré prijímú v oblasti pôsobnosti tejto smernice.

Článok 14

Nadobudnutie účinnosti

Táto smernica nadobúda účinnosť dvadsiatym dňom po jej uverejnení v *Úradnom vestníku Európskej únie*.

Článok 15

Adresáti

Táto smernica je určená členským štátom.

V Bruseli 28. júna 2018

Za Európsky parlament

predseda

A. TAJANI

Za Radu

predsedníčka

L. PAVLOVA

ISSN 1977-0790 (elektronické vydanie)
ISSN 1725-5147 (papierové vydanie)

Úrad pre vydávanie publikácií Európskej únie
2985 Luxemburg
LUXEMBURSKO

SK